

Spejdernes Magasin

Juli

1926

Resultatet af Fræmiekonkurrencen om

»Spejder-Sko-Cream«-Verset.

1. PRÆMIE:

Al Spejderidræt gør Ryggen rank,
og Spejder Skocream gør Støvlen blank.
I Mark og i Mose, i Skov og i Enge,
hvor Livet leves af raske Drenge,
i Regn og i Solskin blandt andet vi lærte,
at *Spejder Skocream* er *Spejdersns Svarte*.
Erik Sørensen.

2. PRÆMIE:

Hvis dine Sko skal skinne,
saa kan du ikke finde
en Cream, som blanker saa hurtigt og nem
som den ny Spejder Sko Cream.

Naar I i Lejr vil drage,
husk Skocream med at tage,
men Spejder Cream skal det være,
glem ikke det, min Kære!
Eigil Hansen.

3. PRÆMIE:

Sort som Blæk,
holder Vandet ganske væk.
— Som Lak det blanker
og har slet ingen Skavanker.
Georg Madsen.

OPMUNTRINGSPRÆMIE:

Jeg altid Spejderskocream bru'er,
for det er den eneste, der duer.
Den følger mig paa hver en Vej,
derfor de blankeste Sko har jeg.
Yngve Buchholz (10 Aar).

OPMUNTRINGSPRÆMIE:

Er Vejret højt og flot?
eller raat og graat?
Spejder Skocream er godt!
Støvlen bli'r helt
blank, blød og let —
gør dig adrvet.

Tido Møller.

OPMUNTRINGSPRÆMIE:

„Spejderskocream“ er upaaklagelig
og altid i Brugen særdeles behagelig.
Støvlerne blanke — Fødderne tørre —
Prisen lille — Fordelen større.
Erling Ahrens.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

C. Lembcke: Sommerlejre

Kr. 3,50 — ib. Kr. 5,50

Spejdernes Haandbog.

uundværlig for alle Spejdere

Kr. 1,50

Faas i alle Landets Boglader

PALM GREISENS FORLAG

Byen 7018. Silkegade 4. Telf. 4610

VER BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Spejderdepotet, Studiestræde 30, K. Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K.

NUMMER 10

JULI 1926

10. AARGANG

H U R R A F O R M I T T E L T !

*Hurra for mit Telt — for mit luftige Ly
paa min rastløse Landstryger-Færden —
du fulgte mig tro gennem Købstad og By
som en Del af min vandrende Verden.*

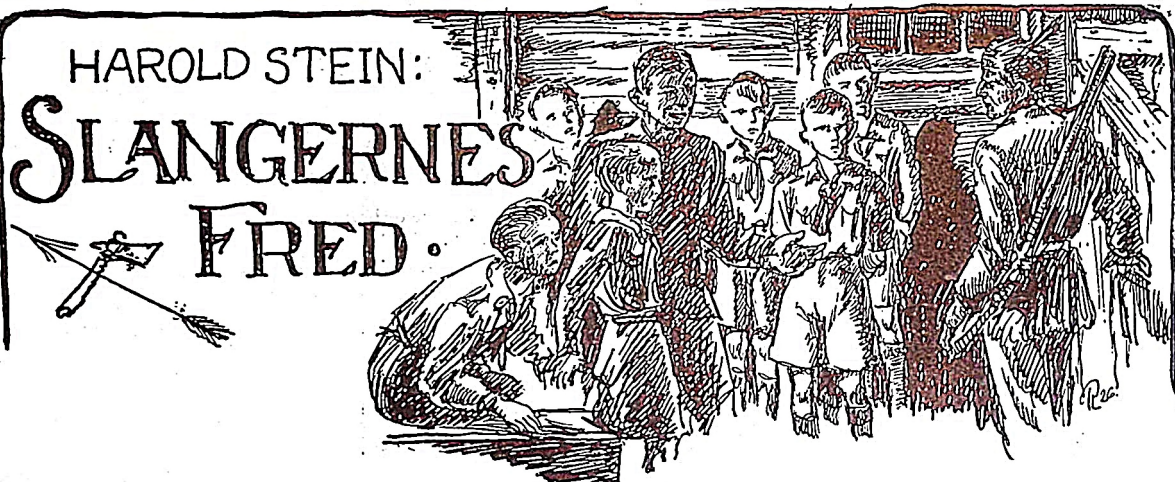
*Jeg bær' dig paa Ryggen som Sneglen sit Hus,
du har tjent mig som Køkken og Kammer —
dér laa jeg og lytted' til Kronernes Sus
og til Regndraabers Stænk imod Stammer.*

*De kalder dig gammel og laset og slidt,
driver Gæk med min barnlige Glæde —
jeg elsker dig dobbelt, fordi du er mit
og har fulgt mig i Solskin og Væde.*

*Mens Fuglene blunded' i Dyner af Dun,
bag dit Lærred jeg lærte at drømme —
og du stod Vagt med din slappe Bardun
imod Duggens og Draabernes Strømme.*

*Jeg aabned' din Dør i det flimrende Gry —
og jeg hilste den vaagnende Verden. —
Hurra for mit Telt — for mit luftige Ly
paa min rastløse Landstryger-Færden.*

Gunnar Jørgensen.

En Efteraarsdag var vi paa Udflygt i Bjærgene omkring den smukke Yosemite's Dal.

De sneklædte Tinder hævede sig over os, og Luften var ren og gennemsigtig. De tolv San Francisko-Spejdere var trætte, for Turen havde været lang og Sporet snævert og stjelt.

Til at begynde med havde Humøret været højt, men eftersom Timerne gik, faldt Tavshed over Forsamlingen. En Gang imellem lød et lille Grynt fra Fedesen, der stavrede bagest, men ellers hørtes kun faa Ord.

Pludselig lød et Raab fra et eller andet Sted midt i Linien.

„Vent er Øjeblik! Fedesen er forsvundet!“

Vi standsede og jeg løb tilbage. Rigtig nok — Fedesen var blevet borte.

„Hvor i Alverden er han blevet af?“ spurgte jeg. „Hvornaar saa du ham sidst?“ Dette var henvendt til Drengen, der havde marcheret direkte foran „den fede“.

„Du store Kineser, jeg kan ikke begribe, hvor han er blevet af. For fem Minutter siden prustede han som en Dampmaskine — og nu er han fordampt.“

„All right, Dreng, der er kun et at gøre, vi maa gaa tilbage,“ og tilbage gik vi.

Det gik forholdsvis langsomt, for Stien var smal, men Fremgang gjorde vi dog. Da hørtes en svag Stønnen fra Bjærgets Side et godt Stykke under os, og ved at kigge ned saa vi vor Ven Fedesen. Paa en eller anden Maade var han gledet af

Sporet og var styrtet ned. Nu hang han, som sagt, mellem Himmel og Jord paa en lille Gren, som velvilligst havde fanget ham ved Buksebagen.

„Halløj, dernede,“ raabte vi, „er du kommen til Skade?“

„Ikke særligt,“ var det beroligende Svar, „men se at faa mig fisket op. Jeg har ikke ret megen Lyst til at hænge her og agere Statue Resten af mit unge Liv.“

Naa, vi splejsede nogle Reb sammen, lavede en fast Løkke paa den ene Ende og sendte det ned til den arme Fedesen, som hurtigt fastgjorde det under sine Arme. Saa halede vi los, og med svare Grynt og megen Stønnen sejlede Fedesen tilbage til Terra Firma gennem Luften. Saasnart han landede imellem os, satte han sig paa Jorden med et Brag og greb fat om sin højre Ankel.

„Av, av,“ gispede han, „jeg har brugket mit Bagben.“

„Brækket,“ rettede Harold, som var korrekt under alle Omstændigheder.

„Brukket eller brækket, jeg kan ikke gaa et Skridt paa det!“

Han talte Sandhed. En hurtig Undersøgelse røbede en let Forstuvelse; Benet maatte have mindst en Nats Hvile, inden det atter vilde være brugbart.

Drengene havde sat sig midt paa Stien. Det var en køn Redelighed. Der sad vi, langt oppe i Bjærgene, ude af Stand til at gaa videre, og desuden var det ved at blive mørkt.

Med et sprang Edvard op.

„Jeg har det!“ sagde han, „jeg har det.“

„Hvad har du?“

„Blokhuset, vi passerede en Mile nede paa Stien. Det er sikkert forladt, og der kan vi i det mindste hvile os til i Morgen.“

Det var den bedste Plan, og vi fulgte den. Langsomt hjalp vi Fedesen derned, Døren var aaben og Stedet ubeboet.

Nød kender ingen Love, saa vi gjorde os det mageligt for Natten. Drengene redte op paa Gulvet, vi tændte op paa det aabne Ildsted, og alt var fuldstændig tilfredsstillende.

Det er vanskeligt at sige hvor tidligt eller sent det var, thi udenfor var det mørkt, og indenfor lyste kun Ildstedets Gløder. Vi havde sunget lidt og talt lidt, brændt gode og daarlige Vittigheder af, og Punktet var nu naaet, hvor ingen snakkede, og alle var stille med deres egne Tanker.

Udenfor lød Fodtrin, og et koldt Vindpust for gennem Stuen idet Døren gik op. Jeg rejste mig op og saa en høj, brunet Mand. Hans Ansigtstræk var rene, hans Indianerprofil som Ørnens.

„Hvem er du, og hvad gør du i min Hytte?“ spurgte han.

Jeg forklarede Omstændighederne.

„Jeg er Quo-nak. I maa blive,“ sagde han. „Den røde Mand byder sine hvide Brødre Velkommen.“

Drengene stiftede hurtigt Bekendtskab med Quo-nak, som havde sat sig i deres Kreds omkring Ildstedet.

„Quo-nak,“ sagde Harold, „fortæl os en Historie.“

„Aa ja,“ raabte alle de andre, „fortæl en rigtig Indianerhistorie!“

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Quo-nak sad i dybeste Tavshed. Saa rejste han sig, og blæsende paa sin lille Fuglebensfløjte lavede han „stærk Medicin“, hvorpaa han atter satte sig paa Hug og fortalte dem følgende Historie: „Dette er Beretningen om Freden mellem Slange- og Piegan Folket:

Da to store Stammer var lejrede langt fra hinanden for første Gang siden Krigen, som havde varet mange Menneskealdre, brød ud.

En Morgen vaagnede den højeste Piegan Høvding med et tungt Hoved. Han havde haft en stærk Drøm, og han sendte Bud efter sine Medicinmænd og Troldmænd, som han bød tyde den.

Længe spekulerede de paa Drømmens Betydning. Saa kom de omsider til ham. Deres Talsmand bøjede sig dybt til Jorden.

„Store Høvding,“ sagde han, „i Nat- tens Mørke kom den store Aand til dit Leje for at byde dig drage imod Slangefolket. Nu er Tiden moden, og Sejr vil være dig vis.“

Høvdingen, hvis Navn var Owl-Bear,* sendte to gamle Mænd ud i Lejren. De udbredte Befalingen om at samles til Krigstogt; og da han drog af Sted, fulgte to Hundrede Krigere deres Høvding.

Den første Dag tilbagelagdes kun en ringe Strækning, for Mændene var ikke hærdede til store Afstande. Morgenens efter den første Nat samlede Owl-Bear dem alle om sig og sagde:

„Jeg havde en god Drøm. Jeg saa et stort Slag, hvor vi sejrede.“

Men mange andre sagde, at deres Drømme havde været uheldsvangre, for de havde set Blod løbe fra deres Legemer.

Høvdingen blev ved med at have gode Drømme, men hans Krigere blev mere og mere urolige. En Dag kom mange af dem til ham.

„Vi drømmer stedse ondt,“ sagde de. „Vend tilbage! Vend tilbage!“

„Jeg vender ikke om,“ sagde Owl-Bear, „men I maa gøre som I vil, thi I er Kujoner.“

Mange vendte om og rejste nordpaa, hjemad.

De andre rejste videre og videre, men de onde Drømme fulgte dem. Omsider naaede de Elge-Floden. De ældste og viseste i Stammen gik til Owl-Bear.

„Kom, min Høvding,“ sagde en, „vi

har stadig onde Drømme, lad os alle drage tilbage. Heldet følger os ikke mere.“

„Nej,“ svarede Owl-Bear, „jeg vender aldrig tilbage.“

De trængtes om ham med Reb i deres Hænder. Deres Hensigt var at binde ham og tvinge ham til at vende tilbage med dem.

Da blev Høvdingen saare vred. Han lagde en Pil paa sin Bue og raabte: —

„Rør mig ikke. I er mine Slægtninge, men jeg vil dræbe den første, som prøver at binde mig. Jeg skammer mig over Jer, fordi I ikke har Tillid i mig. Selv drager jeg til Slangernes Lejr for at give dem mit Legeme. Gaa! Gaa! Og naar I kommer hjem, ifør Jer Kvinde- dragter, for I er ikke længere Mænd!“

Mere blev ikke sagt. Kriegerne vendte om for at søge hjem, medens Høvdingen med bøjlet Hoved drog videre.

Da Natten kom, søgte han et Hvilested mellem Klipperne. Foran sig saa han et Hul, der tilsyneladende førte ind en Hule, han lagde sig paa alle fire og kravlede derind. Han var ikke naaet langt, inden hans famlende Haand stødte imod et menneskeligt Legeme derinde i Mørket. Først troede han, at det var en død Krieger, men da hans Haand berørte Brystet følte han, at det bevægede sig op og ned, og han vidste da, at det var en levende Mand, han havde foran sig.

Nu satte den anden sig op og talte til Owl-Bear, men hans Sprog var fremmed,

og Owl-Bear lod ham forstaa, at han ikke forstod ham.

Den anden tændte en Fakkell, og i dennes Lys saa Owl-Bear, at Manden foran ham var ingen anden end Flying-Arrow,* Slangernes Høvding.

Han drog sin Jagtkniv frem, og førte dens Spids imod sit Bryst og bad Flying-Arrow stødte den ind, men til hans store Forundring gjorde Flying-Arrow det samme, og Owl-Bear forstod da, at en stor Sorg ligeledes var kommet ind i hans Fjendes Liv.

I Indianernes Tegnsprog talte de til hinanden. Owl-Bear fortalte, hvorledes hans Krigere havde svigtet ham paa Togtet imod Slangerne.

„Og derfor,“ sagde han, „skal du gen- nembore mit Hjerte, thi Livet er intet værd for en Høvding uden et Folk!“

Flying-Arrow gjorde Tegn. Han fortalte, at ogsaa han var draget paa Togt med sine bedste Krigere, samt at de alle havde forladt ham.

„Jeg saa denne Hule,“ sluttede han, — „og krøb herind for at afvente Dødens Komme.“

Længe sad de to Høvdinge uden at tale, omsider sagde Owl-Bear:

„Vore Folk har bekæmpet hinanden i mange Aar, mon ikke den store Aand, Manitou, har valgt denne Maade at vise os, at vi skal holde Fred?“

„Din Tunge har talt Sandhed,“ svarede Flying-Arrow. „Lad os bringe vore

*) Flyvende Pil.

Tegning af Asger Riber.

*) Ugle-Bjørn.

Folk og Krigere sammen paa denne Piet og fejre en stor Glædesfest."

Den næste Morgen skiltes de to Høvdinge under mange Freds-Forsikringer, og hver drog tilbage til sit Folk.

Owl-Bear vandrede i mange Dage og Nætter; omsider, bag et Højdedrag, saa han Røgen fra hans Stammes mange Køgebaal.

Straks han viste sig i Lejren, spredtes Nyheden om hans Tilbagekomst til dens fjerneste Krog, og Folket samlede sig om ham. Da de alle, fra den ældste til den yngste, stod under hans Øje, fortalte han dem om Fredspagten, han havde sluttet med Slangernes Overhoved. Han fortalte dem om de store Rigdomme, der vilde komme til Stede ved at blande de to Stammers Forraad, og der var stor Glæde.

Den næste Morgen brød Folket op og drog Vest paa, imod Stedet, der var fastsat for Mødet med Slangerne.

Omsider, efter flere Dages Forløb, naaede Pieganer Folket et Højdepunkt, og i Dalen dybt nede var Slangerne lejret.

De stormede dem i Møde, og straks begyndte en Fest, der varede i mange Dage, for at fejre Freden."

Quo-nak stirrede ind i Gløderne. Drenge var ganske stille.

"Er det det hele?" spurgte Edvard. "Hvad Freden angaar," svarede Quo-nak, "er det alt. Da Festlighederne havde varet tilstrækkelig længe, besluttede Owl-Bear og Flying-Arrow sig til at føre deres Folk til deres egne Jagtgrunde. De sendte Bud rundt om at bryde op, og snart var de to store Stammer atter paa Vandring — det vil sige, mange af de unge Slange- og Piegan Krigere blev tilbage for at ride et sidste Væddeløb.

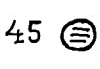
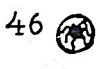
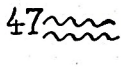
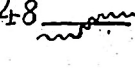
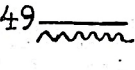
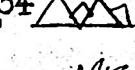
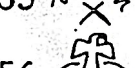
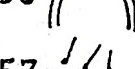
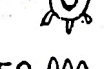
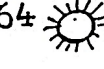
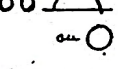
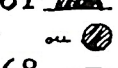
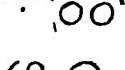
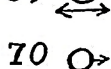
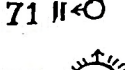
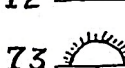
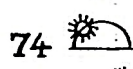
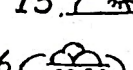
Det var uafgjort. De skændtes om Resultatet, og i Vrede dræbte en Slange en ung Piegan. Næppe skete dette, før de andre Pieganer kastede sig over de unge Slangere, og et vildt Slagsmaal begyndte. De to Folk, der allerede havde forladt Mødestedet, vendte tilbage, og Freden, der lige var sluttet, brødes.

Saaledes begyndte og endte Freden mellem Slangerne og Pieganerne.

"Det maa have været et svært fredssommeligt Folkefærd," mumlede Fedesen, men ingen svarede, de var alle faldet i Søvn, da Quonak endte sin Historie.

INDIANERNES MÆRKELIGE TEGNSPROG. Efter »Scouten«

1		1) Januar (Snemaaned)	13		13) Mand	21		21) At tale eller synge
2		2) Februar (Regn- og Sultemaaned)				22		22) Vrede
3		3) Marts (Ravnemaaned)	14		14) Kvinde	23		23) løbe
4		4) April (Græsmaaned)	15		15) Barn	24		24) gaa
5		5) Maj (Plante- el. Fuglemaaned)	16		16) Intelligens	25		25) Fange
6		6) Juni (Blomstermaaned)	17		17) Medicinmand e. Læge	26		26) død
7		7) Juli (Tordenmaaned)	18		18) Rigdom	27		27) fortabt
8		8) August (det gyldne Aks Maaned)	19		19) Sult	28		28) fundet
9		9) September (Jagt- el. Frugtmaaned)	20		20) Galskab			
10		10) Oktober (Løvfaldsmaaned)						
11		11) November (Galskabens eller den taagede Maaned)						
12		12) December (de lange Nætters Maaned)						

- 29 29) Ven
- 30 30) Fjende
- 31 31) Forbund
- 32 32) Giftermaal
- 33 33) Præst
- 34 34) læse
- 35 35) jeg er stor
- 36 36) en Haand
- 37 37) tolv (eller 5)
- 38 38) meget
- 39 39) ja
- 40 40) nej
- 41 41) tvivlrådig
- 42 42) Mulm
- 43 43) Regn
- 44 44) Sne
- 45 45) god
- 46 46) daarlig
- 47 47) Vand
- 48 48) Kilde
- 49 49) underjordisk Vandnære
- 50 50) Flod
- 51 51) Vadested
- 52 52) Sump
- 53 53) Sø
- 54 54) Bjerg
- 55 55) Ild
- 56 56) Himlen eller den store Aand
- 57 57) Stjernesud
- 58 58) Jorden
- 59 59) Skov e. mange Træer
- 60 60) Tordenvejr
- 61 61) Telt
- 62 62) Wigwam
- 63 63) By med hetten Telte
- 64 64) Solen
- 65 65) Maanen
- 66 66) en Dag
- 67 67) en Nat
- 68 68) By med tretten Telte
- 69 69) i Dag
- 70 70) i Morgen
- 71 71) i Forgaars
- 72 72) Morgen
- 73 73) Aften
- 74 74) Formiddag
- 75 75) Eftermiddag
- 76 76) et Aar (fra Sne til Sne)
- 77 77) altid
- 78 78) en død Hjort

:: MED FULD MUSIK ::

Sommer, Tivoli og Garde. » En dansk Garde og en lille Konge. » Garden passerer under fuld Musik. » Et »Sold« hver Aften. » Kanonerne drøner og Raketterne hvisler i Vejret.

Det er Sommer; og til Sommeren i København hører nu engang Tivoli, der er Hovedstadens stadig pulserende Hjerte. Naar Københavnerne har tilbragt en hed Sommerdag inden Døre, da er det en Velgørelse om Aftenen at søge ind under Tivolis høje Trækroner, her er Afvekslingen, Stemningen, den saa særegne københavnske Stemning, her er Liv og Humør, Oasen i den solhede By.

Det er dog ikke alene os selv, Københavnerne, der er glade for dette festlige Sommer-Etablissement, ogsaa Udlændinge, der maaske er vant til langt større Forhold, forstaar at vurdere og paaskønne den gamle Have. Ja,

man har endog hørt forskellige Eksempler paa, at Udlændinge rejsr til København blot for at se Tivoli, der i Omtale er kendt et godt Stykke ud over Landets Grænser.

Men ligesom Tivoli hører til København, ligesaa hører Tivoligarden til Tivoli. Det har altid været morsomt, naar man en Festaften er kommet ved Indgangen, og to smaa raske Gardister har staaet Vagt udenfor. Saa har man altid været klar over, at i Aften blev der særlig Munterhed inde under lysprydede Bøgekroner.

Tivoligarden er da ogsaa noget som har hørt til den gamle Have, lige fra Kong Christian den Ottende gav sin Tilladelse til, at man aabnede Tivoli. Men for at give Haven et eventyrligt Præg blev dens Stil østerlandsk, kun den lille Garde skulde være og blev rigtig dansk. Den Gang blev der dog slet ikke ar-

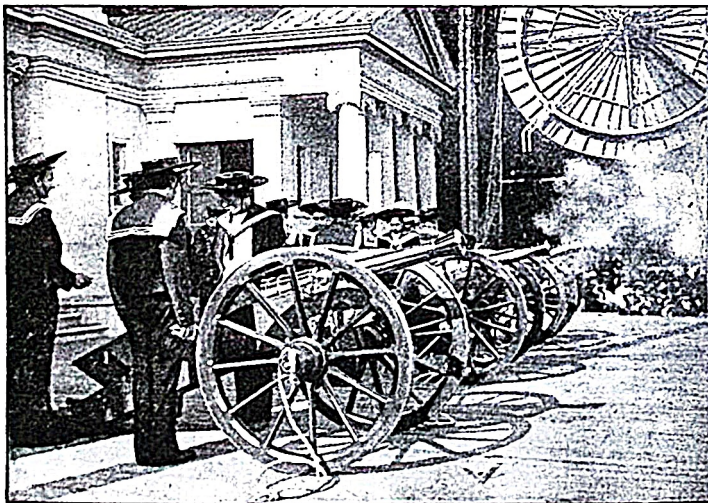
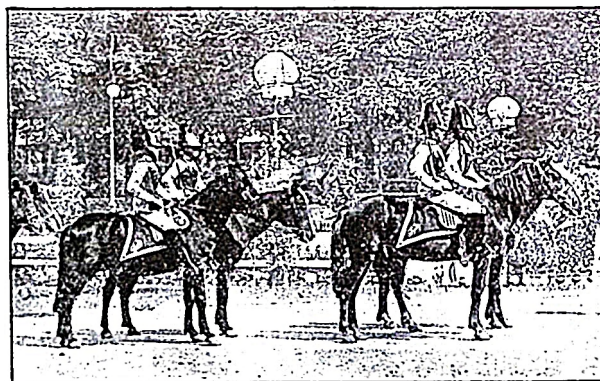
bejdet for, at Garden kunde faa et hæragtigt Præg. Der lagdes mest Vægt paa Optog og Processioner, og iført fantasifulde Uniformer drog man rundt i Haven. Først i Midten af det nittende Aarhundrede blev der dannet en rigtig Garde, som kun skulde bestaa af Drengene — tidligere havde Aldersgrænsen for Deltagere intet haft at betyde.

Uniformerne var dog stadig gammeldags. Men efterhaanden som Tivoligardens Popularitet steg, blev der lagt stadig større Vægt paa dens Udrustning, og da Haven i 1893 fejrede sin 50-Aars Fødselsdag blev Uniformen moderniseret, og senere er der stadig sket Æn-

dringer og Moderniseringer, saaledes fik Garden ellers rettere Tivoli et Marine-Artilleri med tre smaa Metal-kanoner ved Havens 70-Aars Jubilæum.

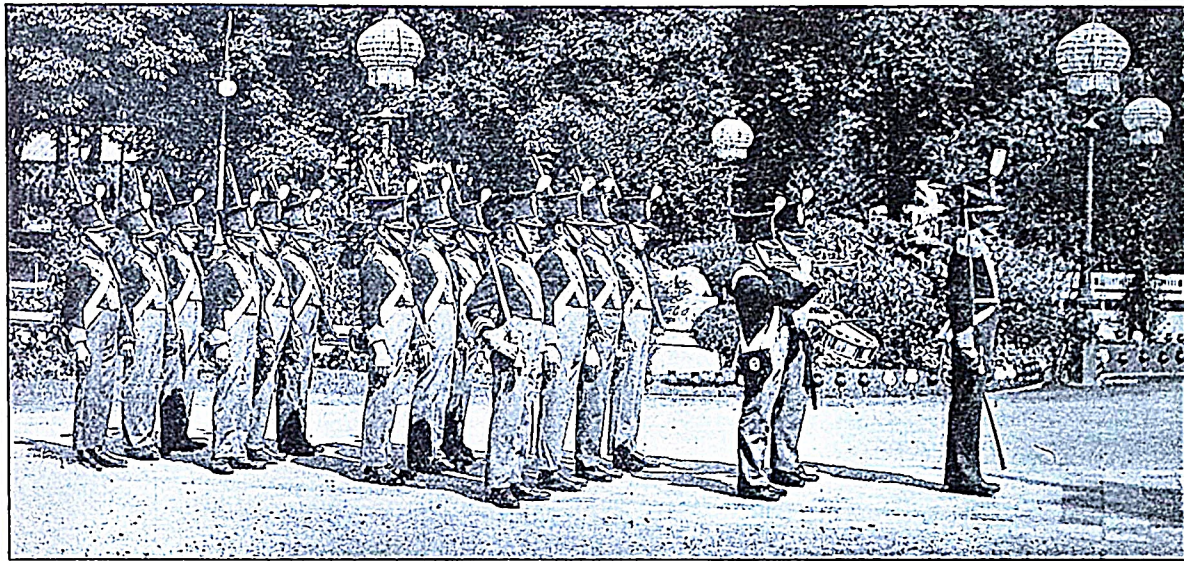
Og nu har vi en fuldt moderne Garde, til Fods og til Hest, med Orkester, tillige en gammel Garde og et Artilleri med de tre smaa Kanoner. Og saa har vi endda glemt at nævne Guldkarsten med Tjenere i Liberi og smaa nette Pager, som især er det, Børnene er glade for.

Vi har alle været med til at samle os i de Gange, hvor Garden skulde trække igennem, og vi har alle som mindre staaet i stærk Spænding til det Øjeblik, Garden passerede. Vi har sikkert ogsaa alle — mere eller mindre — været med til at misunde de raske Drengene, som under fuld Musik drog forbi os, ikke mindst ham, der red, Generalen, som med Sabelen fløt hvilende i Siden, med oprejst Hoved og

Foroven:
Hestgarden.

Forneden:
De tre Skud.

Den gamle Garde trækker op.

knejsende Nakke skuede ud over den samlede Mængde. Hvis han tilfældigvis har set paa os, har vi følt os ligefrem bæret og omtrent haft samme Følelse, som naar en højere Øvrighedsperson har set paa os. Vi har uvilkaarligt betragtet ham som et ligefremt ophøjet Væsen.

Saa er Garden marcheret forbi, Musikken, de ægte smaa, røde Gardister, Hestgarden og den gamle Garde og endelig Artilleriet raslende med de skinnende Kanoner.

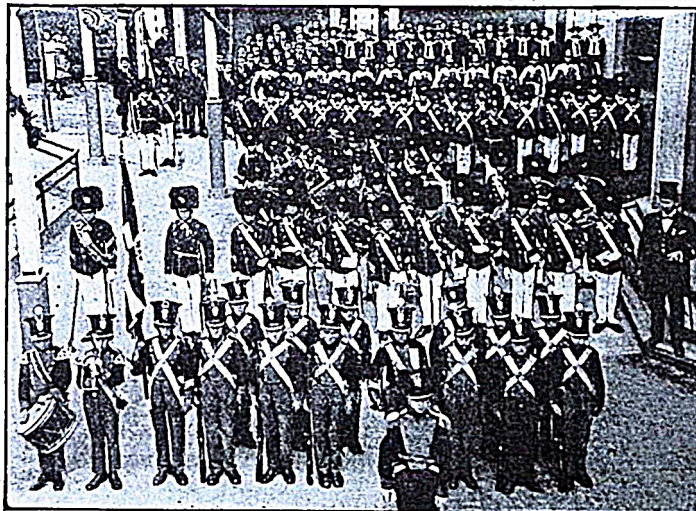
Under fuld Musik. Næsten over hele Haven har man kunnet høre de drønende Horn, skærende Fløjter og buldrende Trommer.

Vi har kun kunnet være misundelige, og vel nok med Rette, i hvert Fald er de mange Drengene overordentlig glade ved at være der. Det er ikke saa meget det lille „Sold“, som hver Aften gives, men Æren. Der er noget, som hedder Medailler og Førfremmelse, scm Drengene med Tiden kan vinde ved at være flinke og

stabile. — Et slaaende Bevis for, at Drengene er og har været glade for Tivoligarden, er det, at mange „paa Grund af Alderdom afgaaede“ ofte besøger deres gamle General, Gardens Chef, *Louis Scheiding*, for i begejstrede Ord at hengive sig i Minderne om den Tid, han stod i Garden.

Mange Gange har Tivoligarden været en første Militærskole, og den har som saadan vist sig at være udmærket. Og i det hele taget synes det kun at være glædelige og gode Resultater,

der kommer fra Tivoligarden; kun sjældent har man maattet bortvise nogle for daarlig Opførsel, og de Kvaler, der kommer alle Vegne, har været uforholdsmæssig smaa her.

Tivoligarden ved den store Udrykning.

I Øjeblikket findes Tivoligarden ingen andre Steder i Verden, men det fortælles, at Amerikanerne i Øjeblikket er ved at lave noget lignende. Saa vi har kun Grund til at glæde os, ikke mindst, hen paa Aftenen, naar Klokken nærmer sig tolv, og vi saa smaat begynder

at stille os op for at beundre Fyrværkeriet — og saa Artilleriet kommer forbi, raslende med Kanonerne.

Saa staar vi i lyttende Spænding.

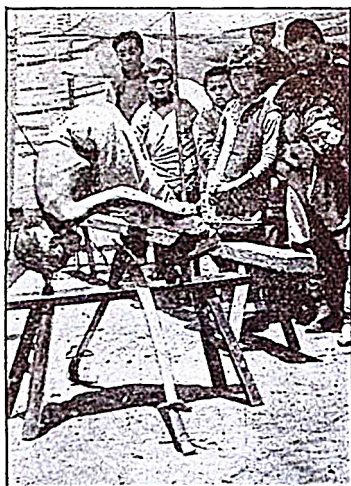
Klokken nærmer sig tolv. Atten Minutter i, sytten, seksten. Saa begynder Raadshuset at slaa tre Kvarter. Der lyder

et Drøn, og Lyset slukkes. Nok et Drøn, og vi stikker uvilkaarligt Fingrene i Øret.

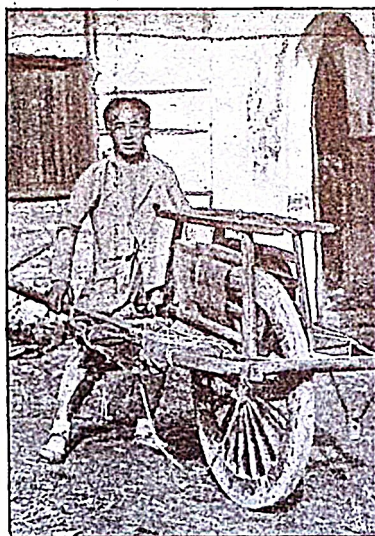
Et sidste Drøn, og Raketterne hvisler i Vejret.

Niels Aage Svane.

FIRE FOTOS

En kinesisk Akrobat.

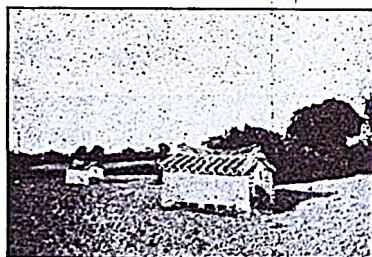

En 6-Personers Trillebør.

FRA KINA

Papirlygte-Fabrikant.

Kinesiske Grave.

Sømand Søren Sørensen Søn, Sivert Sørensen, sejlede 1777 sin sædvanlige Sejlstur syd om Sjælland. Sydvestlige Storme, sønden Strøm. Sejladsen syntes Strandbreddens staaende Sømænd skæbnesvanger. Sivert stod stolt, snoende sit Skæg, svingende sin Sydvest. Saa stagvendte Sivert, strammede Skødet, samt styrede Sydost. Stormen steg, Søen skvulpede skrækeligt, Skumbølgerne stod som smaa Snebjerge. Sivert skuede sin sørgelige Skæbne; sendte skælvende sin Skat — Sara — sit sidste Suk, samt sang sin Svanesang. Skuden sank. Samme Septemбераften sneg Sara sig, søgende sin savnede, sydom Sandbankerne. Sara standsede, saa Siverts Sydvest strandet — skreg — sank sønderknust, sandselsø sammen.

Skriget samlede Strandbeboerne.

Syv Sømændskoner støttede Staklen, Salmiakspiritus standsede Saras Svimmelhed. Søgende Søfolk saa siden Si-

S S S S S S S S

verts sildebidte sønderlaaede Skikkelse svømmende.

Sidste September Søndag skrinlagdes Sivert. Sørgekaren samledes, Sangforeningen sang Salmen: „Sørgende Sind se Sorgen sort.“ Sognepræsten sagde: „Sørgende Slægt, sørgende Sognfolk, Søen slugte Sømændens Søn. Siverts sidste Suk sendtes sikkerligen Sara, samt sin Sjæls senere Skæbne. Som Salmerne saa smukt synger: „Som Solens Straaler

smelter Sneen, saa slukker Sangen Sorgens Suk. Sørgende Slægt, sørgende Sognfolk! Synger saaledes, saa svinder Sorgen!”

Sand strøedes, stolte Skibe skød Salut. Saa sankede Sømændene Siverts sidste snævre Soveværelse.

Sørensen senior savnede sin Søn som sin Støtte, Siverts Søstre sparede sammen, sendte Sandstensstøtter samt Sørgespil.

Slægten spenderede Svinesteg samt smaa Snapse.

Sørgekaren sviredé slemt.

Saras Syrener, Stokroser, Solsikker smykkede Stedet.

Syv Somre saas Sara stille sørgende; saa skænkede Staklen Styrmand Svendsen sit Samtykke. Syv smaa Svendsner saa senere Solen.

Saa svandt Sorgen.

(Slut.)

238 Ord.

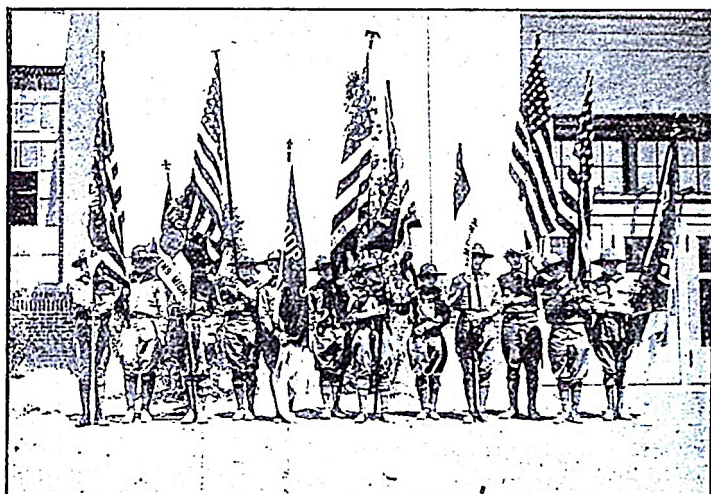
EN SPEJDER-RALLY I U. S. A.

Da jeg forlod de hjemlige Strande inden den store Oplevelse, som Jamboreen sikkert var for de fleste af Spejderne, skal det ikke her være Hensigten at drage Sammenligninger med Jamboreen i København og det Rally, jeg her har beskrevet.

Efter de Blade, der blev sendt mig om Jamboreen, har jeg Indtrykket, at Holdet fra U. S. A. var almindelig beundret og imponerede de danske Spejdere med deres Samarbejde, Orden og Originalitet, — alle var jo nok klar over, at det var udsøgte Folk, som dannede et lille harmonisk Hele, men den samme Harmoni som herskede blandt de faa, viste sig endnu tydeligere, som i dette Tilfælde, hvor Antallet var mange Tusinde.

Ti Tusind Spejdere.

„Ti Tusind Spejdere vil hyde General Baden Powell paa Søndag“, denne Overskrift i en Avis fangede min Opmærksomhed, og jeg besluttede mig til at overvære Begivenheden for om muligt at finde noget, der vilde interessere mine Spejderkammerater derhjemme. At særlige Foranstaltninger var nødvendige

En Del af Fanerne.

med dette for Øje, opdagede jeg hurtigt, da Bygningen som skulde rumme Forsamlingen, var en vældig Arena, hvor alle Pladser ikke var lige gode; følgelig gik jeg til Spejdernes Hovedkvarter; skønt alle havde travlt, fik jeg dog fat i en af Lederne, som, da han hørte, jeg havde i Sindet at skrive om Mødet, udstedte et Pas, der gjaldt for Logen lige bag ved Talernes Platform. Dette var arrangeret om Lørdagen — Søndag Eftm. Kl. 2,30 skulde Baden Powell træde ind paa

Arenaen. Tidligt om Morgenen havde der været Parade paa Banegaarden, hvor B. P. ankom fra New York i sin private Jernbanevogn. — Paa Banen blev han modtaget af ca. 500 amerikanske og canadiske Spejdere, som med deres respektive Farver formede en Flagallé til Bilen. En Politicscorte paa Motorcykler omgav og ledsagede Vognen til Hotellet. Omkring 5000 Spejdere fra Detroit, 900 fra Canada og nærværende 2000 „Camp-fire Girls“ og Pigespejdere fra begge Lande med Tusinder af deres Slægtninge og Venner, samledes om Eftermiddagen i Parken, hvor den store Arena var beliggende. Hallen lignede nærmest Billederne, man ser af en Tyrefægterarena, med Porte hele Vejen rundt. I Dagens Anledning var hele Hallen udsmykket med Faner fra forskellige Tropper, imellem Tropsfanerne hang der lange hvide Bannere, hvorpaa Silhuetter af Dyr, Fugle og Træer symboliserede forskellige Duellestegn.

Festen begynder.

Et Skoleorkester paa 35 Mand var anbragt midt i Salen over for Talernes Platform; denne Platform var ret stor. I Baggrunden var en kunstig Kamin sat op med Ordet „Service“ i store Guldbogstaver paa Toppen; paa Fyrregrene i Kaminen stod lange Rækker Etnier, der indeholdt Udmærkelser, som skulde overrækkes ved denne Lejlighed. Et stort Tandhjul omgivet af mange Nationers

Baden-Powell ankommer.

Flag dannede Baggrund for det hele, det var Rotary Clubbens Bidrag. For at gøre det muligt for alle at høre var der anbragt 8 Højttalere over Platformen, samtidig med at hele Begivenheden blev broadcastet pr. Radio.

Over hele Salen sværmede der Spejdere, som viste Folk paa Plads og gav alle ønskelige Oplysninger, brede, hvide Baand om Hatten angav i tydelig Skrift deres forskellige Missioner. Orkestret spillede „United Empire March“ og Campus March, hvorefter et Spejderorkester bestaaende af 60 Mand gav Signalet for Sir Roberts Ankomst; ledsaget af Lady Baden Powell og de højere Ledere samt forskellige høje Herrer inden for Staden begav Sir Robert sig mod Platformen, medens Tusinder af Mennesker rejste sig og hyldede den beskedne Mand med det lune Smil, som havde gjort saa meget for Nutids Ungdom over hele Jorden. Da alle igen var faldet til Ro slog Orkestret ind i en March, hvorefter samtidig fra hver Ende af Salen et Optog af Faner viste sig — paa den ene Side kom den lange bølgede Række af „Stars and Stripes“ og paa den anden „Union Jack“, der syntes ingen Ende at være paa Flagene — de naaede Midten, hvor Baden Powell stod, og tilsidst var der to store Cirkler af Flag, der marcherede rundt for igen at opløses og danne en Væg af Flag hele Salen rundt. Det var et flot Syn; jeg anslog Antallet af Faner til ca. 300.

Staaende sang Audiensen tre smukke Vers, der repræsenterede de nationale Følelser for de tre Lande. En amerikansk Spejderfører gav derefter Spejderløftet Sætning for Sætning, medens de amerikanske Spejdere (staaende) i Kor gentog hans Ord, den samme Ceremoni blev gennemgaaet af de canadiske Spejdere. En Bøn af Biskop Doyle indledede de efterfølgende Begivenheder. En Buket Blomster blev overrakt Lady Baden Powell — som Spejdernes Moder — af en menig Spejder.

General Sir R. Baden Powell blev introduceret af Mr. Norton, et højtideligt Øjeblik fulgte, da alle Spejderne med Haandfladen udstrakt mod Sir Robert gav ham deres tavse Hyldest. Nu var Tiden inde for det store Akt — et Optog, der viste Civilisationens og Religionens March gennem Aarhundrederne.

»Saaledes skal Lyset bæres videre«.

I den fjerne Ende af Salen, en Gruppe klædt i det 14. Aarhundredes Dragter, forrest een, bærende en flammende Fakkel. I højtidelig Procession skred de fremad for ved næste Port at blive modtaget af en anden Deputation af en nyere Tidsalder. Faklen blev her overgivet til dennes Leder, og Processionen fortsattes for igen at forøges med en anden udklædt Gruppe, stadigvæk skiftede Faklen Hænder, ved den sidste Gruppe, der repræsenterede denne Tidsalder, blev en Flyvemaskine kørt ud paa Arenaen. En Søspejder med Faklen, efterfulgt af hele Følget, besteg nu Platformen, hvor Faklen højtidelig blev overgivet i Præstens Hænder, som gav den til Baden Powell — Skaberen af vor Tids Fakkelbærere. Som Tegn paa den kommende Generation blev Faklen endelig overgi-

Københavnerdrengenes Teltlej.

BIDRAGSLISTE:

1. Frederiksberg Trøj	Kr. 10,00
Rye Clausen, Maribo	- 10,00
6. Vesterbro	- 10,00
Kbh. Kreditbank	Kr. 500,00
T. Askholm, Middelfart	- 9,00
I. Ringe Trøj (3, 4 og 5 Ptr.)	- 10,00
X. I. Nærum	- 5,00
Kbh. Div. Ulveflok	- 25,00
„Zulu“. Kbh.	- 8,52

vet i en ung Spejders Hænder, der placerede den over Kaminen, hvor dens Flammer oplyste Ordet „Service“, det, hvorpaa en Spejder kendes. Nu talte Faderen til alle Spejdere.

Baden Powells Tale til Spejderne.

Baden Powells Tale til Spejderne.

Indledningen var morsom, idet han afbrød Mikrofonen til Højttaleren, for bedre at høre sin egen Stemme, paastod han. For at sikre sig selv at alle kunde høre ham, bad han de yderst-siddende vinke, hvis de havde Vanskeligheder med at høre ham, der var ingen, der benyttede sig af Lejligheden, hvad der var forstaaeligt, naar en Taler som Baden Powell opløftede Stemmen. Hans Tale gik ud paa at vise, at alle Spejdere var Brødre og meget lig hinanden; det var for at indprente dette, at Jamboreen var stiftet. Krig var skabt ud af Had og Misforstaaelse, men ingen kunde hade eller misforstaa een, han havde lært at respektere som Ven og ligestillet. Spejderbevægelsen var endnu ny, men den Udvikling, den havde faaet i de senere Aar gjorde store Løfter for Fremtiden. I England under den store Strike tog Tusinder af Spejdere aktiv Del i at afhjælpe Nøden hos dem, der var haardest ramt. Chefen sluttede sin korte Tale under stærkt Bifald fra hele Forsamlingen, sikkert er det, at han hos mange tilsteværende, der ikke direkte var knyttet til Spejderbevægelsen, efterlod et levende Indtryk af, hvilket Resultat en brillant Idé, ført ud i Virkeligheden, kan skabe.

Alle Spejderne sang derefter „Taps“, og en Præst bad Slutningsbønnen.

Vendt mod Sir Robert gav Spejderne det tavse Farvel. Orkestret slog ind i en March, og Fanemuren Salen rundt opløstes, defilerede forbi Baden Powell for endelig at danne en lang Allé af Faner Salen igennem til den ventende Automobil, med 60 nybyggede „Eaglescouts“ som Fortrop, og fulgt af sit Følge forlod han Baden Powell Salen, først da opløstes Forsamlingen.

Da jeg naaede Udgangen, saa jeg de to Biler med Escorte af Betjente forsvinde om Hjørnet, og jeg gik hjem et Minde rigere.

Rover.

Hemmelig Skrift

Her er en ny Maade at skrive Morse paa. Bogstaverne sammensættes af lodrette og skraa Streger, saaledes at de lodrette Streger svarer til Prikker og de skraa til Streger. Sammenstillingen

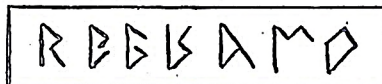

Fig. 2.

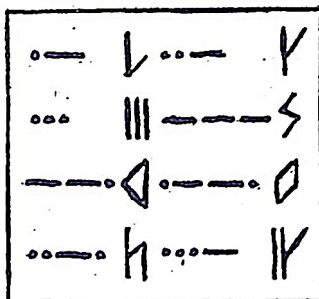

Fig. 1.

Hemmelig Skrift

ner. Paa Fig. 2. ses et lille Udvalg paa syv Maader at skrive et „j“ paa. Man kan selvfølgelig ogsaa bytte om, saaledes at de lodrette Streger betyder Streger og de skraa Prikker. Simp-

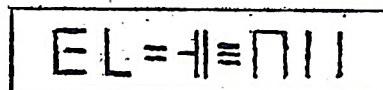

Fig. 3.

kan varieres paa mange Maader. For at gøre hvert enkelt Bogstav simp- lere, kan man lade en Streg, der deles af en anden Streg, betyde to (se Fig. 1). Disse Bogstaver faar en vis Lighed med Ru-

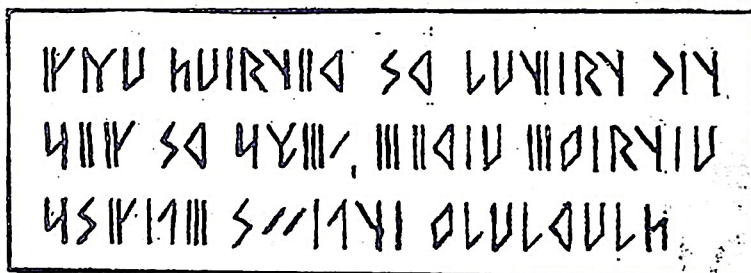

Fig. 4.

lere er det at lade Stregerne betegne ved vandrette Streger i Stedet for skraa, men det ser lidt kedeligere ud (Se Fig. 3). Prøv at læse Runebrevet Fig. 4, der er skrevet efter det første System.

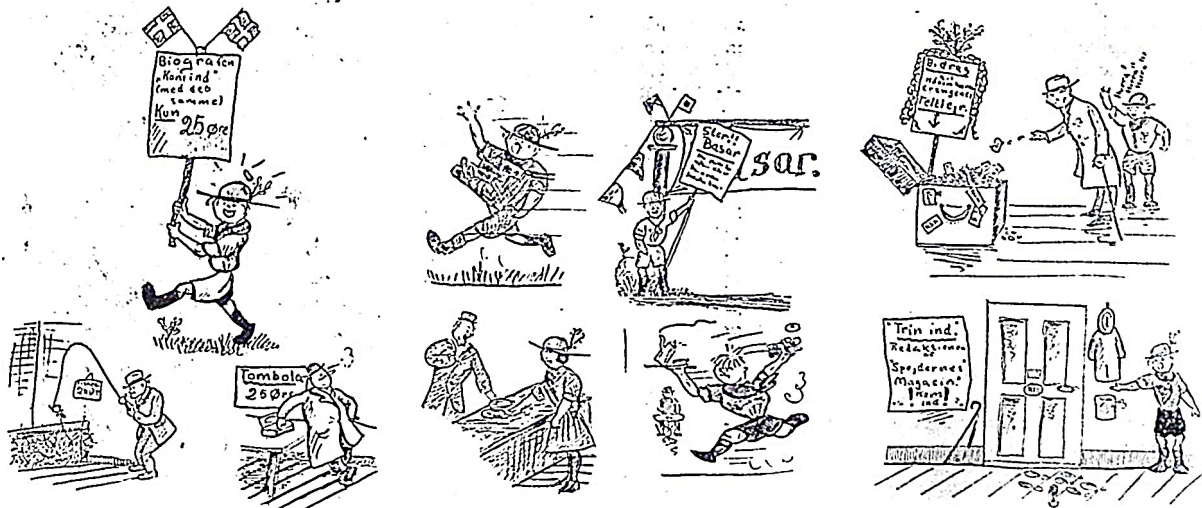
SPEJDERDAGEN PAA NÆRUM KOSTSKOLE d. 9. MAJ

Som omtalt i sidste Nummer afholdt 1. Nærum Trop i Forening med Nærum Pigespejdere en yderst vellykket Basar den 9. Maj og skaffede en klækkelig

Sum til Københavnerdrenge- nes Teltlejr, som derved blev sikret.

En ung Tegner, *Harald Brostrøm*, der besøgte Basaren, har sendt „Spejdernes

Magasin“ nedenstaaende muntre Penne- strøg, der bedre end Ord viser, hvilket Liv, der rørte sig paa Kostskolens Grund hin Dag fra Sol stod op til Sol gik ned.

DE DANSKE VERDENSFLYVERE I PEKING

En spændende Landing. — Tyveriet. — Maanedens Fyndord.

Specielt for „Spejdernes Magasin“.

Kaptajn Botved.

De kom ganske stiltfærdigt dalende ned fra Luften en tidlig Morgenstund, endda ret uventet, saaledes at kun en Repræsentant for den danske Legation var til Stede for at modtage dem. Vi havde ventet dem allerede 29. April, men eet af de Uheld, som en Flyver ikke kan leve foruden, havde ramt dem. De naaede dog med Besvær Shanghai og fik her en ny Motor sat ind. Den skulde imidlertid sendes fra Japan. Modtagelsen fra kinesisk Side var overstrømmende omend ublid, idet nogle hundrede Soldater øjeblikkelig entrede Maskinen, og det havde den just ikke godt af.

Mekaniker Olsen uddelte med Fagkundskab nogle direkte importerede danske Lussinger, og det Sprog var jo ikke til at tage fejl af. Saa kom der endelig Undsætning, en Officer med 6 Mand. Med paasat Bajonet og en god Hundepisk blev Pladsen ryddet. —

Alt hvad fint og fornemt, som Peking kan præstere, mødte frem i den hyggelige danske Legation for at byde vore to nu saa verdensberømte Landsmænd velkomne. Der var fremmede Diplomater og højere kinesiske Embedsmænd, og en halv Snæs Tungemaal summende os om Ørerne. Dansk var dog Favorit. Jeg be-

der Kaptajn Botved fortælle lidt om Turen til „Spejdernes Magasin“, og dertil er hans straks villig, da han sætter stor Pris paa de brune Drengene. Men Interviewet bliver hyppigt afbrudt, hver Gang Kaptajnen skal præsenteres for et fornemt Samfundsmedlem, men saa knytter Mekaniker Olsen Traaden og fortsætter.

„Vi havde vældigt Held med os, til vi naaede Kina, naturligvis fraregnet, at Herschind maatte efterlades. Vi mindes den prægtige Tur over Tourusbjergene i Lilleasien, og vi saa med en vis Misundelse paa det fuldt ud moderne Flyvervæsen, som Tyrkerne havde indrettet. Vi nikkede genkendende til de danske Rejsegejstere, som alle Maskiner var forsynede med.

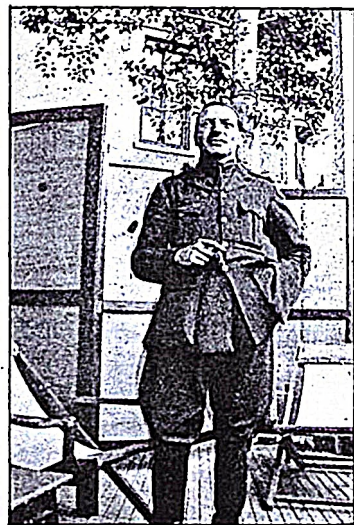
I Indien var Englænderne ovenud gæstfrie. De forstod at vurdere den Sportspræstation, vi var ude for at lave.

I Calcutta blev vi dybt rørt ved at se en Landsmand, som ikke havde set Dannebrog i 24 Aar, stiltfærdigt tage Hatten af for vort lille Splitflag, medens Taarene kom ham i Øjnene. I Bangkok mødte vi den første større danske Koloni paa Turen. Vi gik fra Fest til Fest, men Varmen — det løber os koldt ned ad Ryggen, naar vi tænker tilbage paa den. I Indokina blev vi hædrede med en fornem Drageorden. Saa satte vi Kursen mod Canton. Ifølge Kortet skulde vi lande paa en fin Galopbane, men vi kunde kun faa Øje paa en større Sø, hvor Banen skulde være. Vende om kunde vi ikke, vi havde kun Benzin til 10 Minutter. Naa, briste eller bære, her ender vi vor berømmelige Flugt! Ned gik vi. Kan De forestille Dem at flyve gennem Niagara? (Det kunde jeg ikke af den simple Grund, at jeg aldrig har set samme, endsige fløjet). Det var ganske rigtig Galopbanen, men der stod 6 Tommer Vand over det hele, og vi fik det alt ind over os. Ellers slap vi godt fra den Vandflyvning.

Paa Vej til Shanghai maatte vi gaa ned ved Ching Kai. 5—600 Indfødte stormede os i Møde. Ikke en eneste kunde Engelsk, endnu mindre læse vort kinesiske Pas. Det var os umuligt at holde dem borte fra Maskinen, og skyde vilde vi jo ikke. Vi fik saa en Fører til at tage os

til Ningpo, hvor vi kunde faa Benzin. Vi maatte overlade Maskinen til sin Skæbne, medens vi selv traskede afsted i 9 Timer, inden vi udasede naaede Ningpo. Stedets Borgmester var meget forekommende. Efter et haardt tiltrængt Hvile blev vi puttede i Bærestole, og med en stadselig Eskorte af Soldater gik det samme Vej tilbage. Hele Turen tog 3 Dage. Vi var grædefærdige, da vi endelig gensaa vor kære Maskine. Vore Kufferter var opbrudte, det meste Indhold stjaalet. Vore Drageordener pryder nu en uværdig Chinamands Bryst. Alt, hvad der paa nogen Maade kunde fjernes fra Maskinen af blankt Metal, var forsvundet, bl. a. Ventilerne til Gummiringene. Vi fik dog startet, kom af Sted og naaede Shanghai, hvor vi maatte vente paa en ny Motor.“

„Og Vejen videre?“ faar jeg indskudt. „Imorgen (25. Maj) starter vi Kl. 7, haaber at naa Mukden Kl. 12, hvor Chang tso lin har ønsket at hilse paa os. Saa skal vi videre over Korea til Japan, og i Tokio begynder vi Hjemvejen over Sibirien. Vi kan jo saa være hjemme omkring 10. Juni og faa en lille Sommerferie.“

Mekaniker Olsen.

Saa kommer Gesandten for at hente Kaptajn Botved til ny Præsentation.

„Maa jeg lige faa Maanedens Fyndord!“

„Se Dig ud Svend Vonved,“ lyder det, medens et skalkagtigt Smil farer hen over det djærve danske Ansigt.

Han har Ret, men hvor faa er det givet i en gudbenaadet Ørneflugt at beherske Luften som disse to, og lade Verdenskortet udfoldes under Vingerne, glide fra Triumf til Triumf, bringe Hæder og Ære over vort Land og vise Verden, at dansk Foretagsomhed, Mandemod og

Snilde fuldt ud staar paa Højde med det bedste i Udlandet.

Maatte de vende helskindet hjem til det gamle Land, hvor Slægt og Venner og en hel Nation venter dem med Længsel — og med Stolthed! *Bonde.*

Hvis du har haft dit Telt staaende paa temmelig løs Grund, har du sikkert været ude for, at Teltstængerne lidt efter lidt arbejdede sig længere og længere ned i Jorden, og hvor ofte du saa strammede Bardunerne, saa lignede Teltet dog stadig et halvvejs ombløst Cirkustelt, der ikke rigtig kunde bestemme sig til at falde det sidste Stykke, og Enden blev da oftest, at du maatte tage Teltet ned og rejse paa ny. Har du saa prøvet at lægge en flad Sten under Stangen? Hvis ikke saa gør det næste Gang (Fig. 1 a) den vil redde Situationen for dig.

Som bekendt er det en fast Regel, at man skal slække Bardunerne hver Aften ved Solnedgang, naar Duggen falder, fordi Bardunerne trækker sig sammen, naar de bliver vaade, saa Pløkkene maa ske hives op, og Resultatet vil da være, at du i Løbet af Natten faar Teltet i Hovedet. — Det skal efter Sigende være ret ubehageligt at blive vækket paa denne Maade og saa skulle ud for at rejse Teltet igen. En nem Maade at komme ud over denne Ulejlighed paa bestaar i at anbringe en Cylinder i Jorden ved Siden af Teltstangen, et gammelt Krus kan for Eksempel bruges, (Fig. 1 b). Naar Duggen paa begynder at falde, behøver du blot at stikke Teltstangen ned i denne Cylinder, saa er alle Bardunerne slækkede med det samme. Jeg kender en engelsk Tropic, som har konstrueret en „automatisk“ Bardunstrammer, der, som du kan se paa Fig. 1, c, bestaar af en Cylinder, hvori findes en solid Spiralfjeder, som Teltstangen anbringes ovenpaa. Trækker Bardunerne sig sam-

Fig. 1.

ET PAR SMAATING VED TELTET

men, trykkes Stangen ned af Teltet, og udvider Bardunerne sig, presser Fjederen Stangen i Vejret, saa Bardunerne vil altid være spændt til en bestemt Grad, naar Vejret er ustadigt.

En saadan „Automat“ er rar at have, Medens jeg er ved det ustadige Vejr,

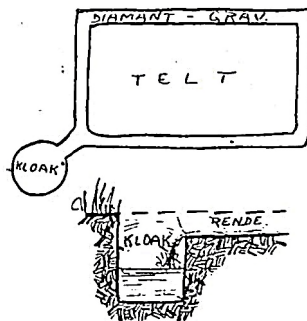

Fig. 3.

vil jeg lige gøre dig opmærksom paa Diamantgraven. En saadan kender du forhaabentlig. Se engang paa Fig. 2 a og b, hvilken Metode bruger du? Hvis det er a, vil jeg gøre dig opmærksom paa, at den er livsfarlig, naar du da ikke netop er Frisvømmer, for Græstørven, som ligger op ad Teltsiden vil holde paa det Vand, som kommer rislende ned ad Teltet, og der vil danne sig en nydelig vandfyldt Voldgrav mellem Tørv og Telt hele Vejen rundt, — og saa giver Teltet maa ske pludselig efter, og Vandet styrter

ind i Teltet til dig fra alle Sider som det røde Hav over Faraos Hær. Jeg har set og ser stadig mange benytte den Metode. Skal du endelig tætte Teltet forinden med de opgravede Græstørve, saa læg Tørvene inde i Teltet som paa b, ellers er deres Plads paa den udvendige Side af Renden.

I Tilfælde af langvarig og vedholdende Regn bør du ved Rends laveste Sted grave en Brønd, som kan optage Regnvandet fra Renden (Fig. 3) ellers risikerer du Oversvømmelse.

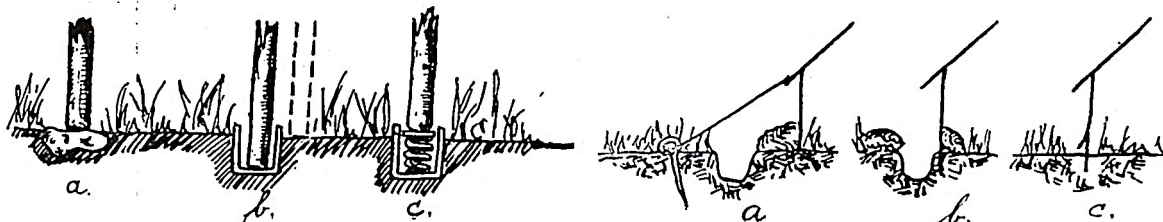
Jeg saa forresten for nogen Tid siden en Spejder tætte sit Telt langs Jorden ved at løfte Græstørven op hele Vejen rundt om Teltet, lægge „Skægget“ ned i Hakket og atter lægge Tørvene paa Plads.

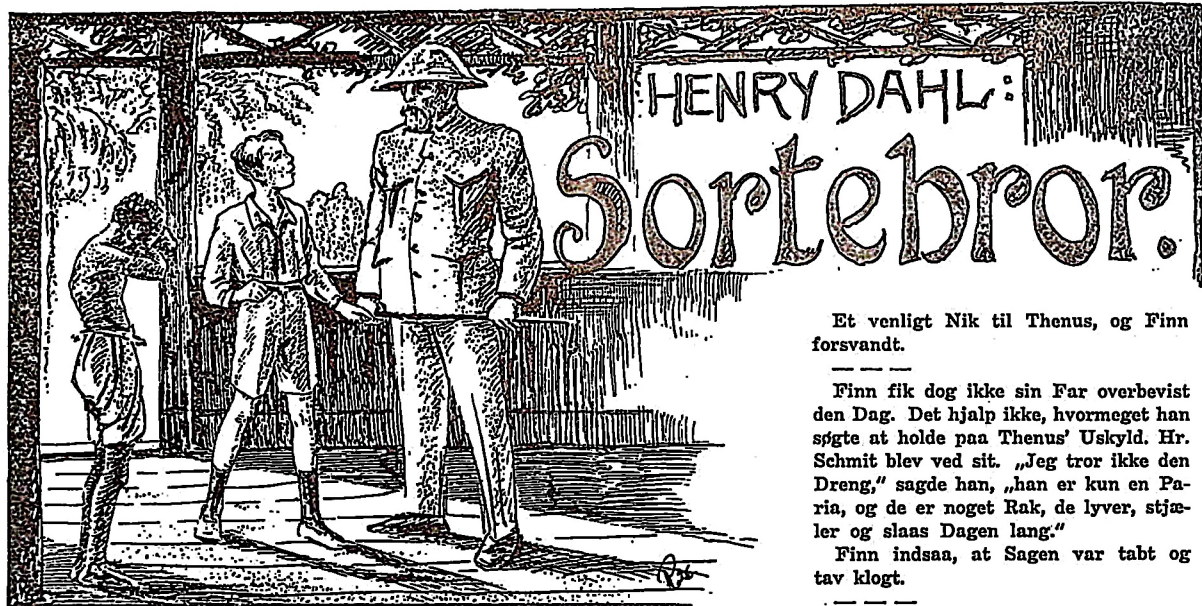
Hvis du skal købe Telt, saa køb et, hvor den skraa Side gaar lidt ud over det nederste, lodrette Stykke, det har nemlig forskellige Fordele, — og saa skulde du lade sy nogle indvendige „Lommer“ paa det lodrette Stykke. Deri kan man anbringe saadanne Smaating, som det er rart at have lige ved Haanden og som nemt blive borte.

Det Sted, hvor Teltstangens Spids gaar gennem Teltet, har du vel forstærket med en svær Sejldugslap og en tyk Messingring syet fast med Knaphulsting.

Det var nogle enkelte, men ret betydningsfulde Smaating ved Teltet. Hvis du selv har fundet paa noget, du mener er godt, saa lad mig faa det at vide, du kan blot skrive til Redaktøren, saa kan vi maa ske senere komme tilbage til dette Emne igen.

Fig. 2.

Det er i det sydlige Indien, denne Historie foregaar.

Den danske Plantageejer Schmits 14-aarige Søn Finn staar inde paa sin Faders Kontor og venter paa at faa ham i Tale.

Plantageejeren, der sidder ved sit Skrivebord, vender sig om, ser lidt paa sin store, kække Søn og siger saa:

„Sig mig, hvordan kan det falde dig ind at blande dig i mine Ting? Naar jeg revser Thenus, saa er det, fordi han har fortjent det, og saa ønsker jeg ikke din Mening, mindst af alt naar Drengen hører paa det.“

„Jamen Far, jeg tror ikke, han har stjaalet den Uhrkæde; hvorfor skulde han dog gøre det?“

„Du spørger dumt, kender du ikke de indfødte saa godt, at du ved, hvor gridske de er efter Guld?“

„Det er der saamænd flere end dem, der er.“

„Det kommer ikke Sagen ved, Fakta er, at han har stjaalet den Kæde.“

„Det ved du ikke bestemt, Far, det er ikke rigtigt af dig at mistænke ham, fordi han er stum og ikke kan rense sig selv.“

Hr. Schmit slog i Bordet.

„Nu holder du op med at sige mig imod, Dreng,“ sagde han, „ellers kan du ogsaa godt faa en Omgang Mage til

Thenus's. Som sagt: naar jeg ønsker at revse mine Folk, fordi jeg ser, de fortjener det, har du bare at holde dig rolig. Nu kan du gaa ud paa Verandaen og læse dine Lektier, saa kommer jeg og hører dig om en Time.“

Finn gik. Ikke ud paa Verandaen, men ned i Gaarden for at finde Thenus.

Han fandt den lille tolv-aarige stumme Negerdrengovre ved Hestestalden, hvor han sad og spiste en Banan. Da han fik Øje paa Finn, fortrak hans Ansigt sig til et stort Smil.

„Velbekomme,“ sagde Finn og rakte ham sin Lomme-kniv, „maa jeg smage?“

Negerdrengen smilede om muligt endnu mere, da han hørte, at „den fine hvide Dreng“ vilde smage hans Banan. Han skar straks et stort Stykke af den og rakte det til Finn.

Da Finn havde spist det, spurgte han: „Thenus, er det dig, der har stjaalet Fars Uhrkæde?“

Negerdrengen rystede paa Hovedet.

„Er det sandt, Thenus?“

Finn fik et bekræftende Nik til Svar.

„Godt, saa vil jeg tro dig, du vil ikke lyve saa frækt, det ved jeg. Far tror dig ikke, men han kan vel blive overbevist. Nu gaar jeg op paa Verandaen for at læse Lektier. Far kommer snart derop, saa skal jeg tale med ham om dig.“

Et venligt Nik til Thenus, og Finn forsvandt.

Finn fik dog ikke sin Far overbevist den Dag. Det hjalp ikke, hvormeget han søgte at holde paa Thenus' Uskyld. Hr. Schmit blev ved sit. „Jeg tror ikke den Dreng,“ sagde han, „han er kun en Parris, og de er noget Rak, de lyver, stjæler og slaas Dagen lang.“

Finn indsaar, at Sagen var tabt og tav klogt.

Nogle Dage senere var Finn en Tur oppe i Bjergene alene.

Det var ham ellers strengt forbudt at færdes paa saa farlige Steder uden Led-sager, men den Dag havde han set sit Snit til ubemærket at slippe bort fra Plantagen og gik nu rigtig og nød dette at være ude paa egen Haand.

Han var klar over, at han snart skulde vende tilbage, ellers vilde hans Far sikkert bemærke hans Fraværelse, og saa fik han maaske en Omgang af Piskeskæft, ligesom Thenus fik forleden.

Solen skinnede varmt og herligt, dybt nede laa den store Bjergsp, og ude i det fjerne kunde han skimte sin Fars Plantage.

Han gik om til den Side af Bjerget, der faldt næsten lodret ned; der var det umuligt at klatre, saa stejl var den, kun nogle smaa Buske, der ikke krævede megen Næring, voksede der.

Finn stod og saa ned i Dybet og undrede sig over, at disse Planter i det hele taget kunde trives i den gølge Bjergjord; det var med Planter som med Mennesker, nogle krævede Sol, megen Næring og Medgang, ellers bukkede de under, andre krævede næsten intet af Livet og voksede sig endda store og kraftige.

Pludselig saa han noget mægtigt komme flyvende. Han kiggede i Vejret og

fik Øje paa en Kondor, der kredsede over hans Hoved.

En hæftig Skræk betog ham, sæt det nu var ham, Fuglen var ude efter, man havde jo saa tit hørt, at Ørne var fløjet bort med større Dyr, hvorfor skulde den saa ikke kunne tage ham, han var jo ikke ret stor af sin Alder og vilde sikkert ikke være tung at bære for den mægtige Fugl.

Han vilde bøje sig ned for at undgaa at henlede Fuglens Opmærksomhed paa sig, men snublede og faldt ud over Klippekannten.

Han mærkede et Sus og et Stød — og saa tabte han Bevidstheden.

To Timer var gaaet.

Hr. Schmidt havde forlængst savnet sin Søn og gik nu og søgte efter ham.

Overalt paa Plantagen havde han været, alle Bygninger var omhyggelig blevet undersøgt, men intet bragte det mindste Spor af Drengen til Veje.

Plantageejeren var dybt fortvivlet. Rastløst gik han rundt fra Sted til Sted, til sidst kunde han ikke holde det ud længere, men sammenkaldte sine Folk og gav dem Ordre til at følge med sig op i Bjergene for om muligt at finde Sønnen der.

Folkene gjorde sig straks klar, og den lille Skare drog af Sted; ingen af dem lagde Mærke til, at Negerdrengen Thenus fulgte efter dem lidt paa Afstand.

Snart naaede de Bjergene og begyndte en Undersøgelse; de delte sig i flere Hold og hvert Hold tog en Del af Bjergene, som de meget grundigt gennemsgt.

En halv Time efter fandt de Drengen, der laa som død over en Busk paa den stejle Skraaning, hvor han var faldet ned.

Det gav et Chock i Plantageejeren. Han tørrede sin svedige Pande og udbrød: „Hvordan faar vi dog fat i ham?"

Ja, hvordan skulde de bære sig ad? Ingen vidste det, de stod alle magtesløse.

Finn, der laa dernede, var maaske allerede død, han rørte sig i hvert Tilfælde ikke.

„Frels ham dog," stønnede Hr. Schmidt, „er der da ingen, der tør lade sig hejse ned efter ham?"

Men der var ingen, der turde — eller vilde.

Da kom Thenus til.

Han gik hen til Hr. Schmit, rørte ved hans Arm og pegede paa et stort Stykke

Reb og derefter paa sig selv, saa fortrak hans Ansigt sig til et stort Smil, det var nu hans Maade at vise sit Mod paa.

Det gav et Sæt i Plantageejeren, da han opdagede Negerdrengen, men han fattede sig hurtigt. Øjeblikkelig stod det ham klart, at Thenus vist var den eneste, der vilde gøre et Forsøg paa at redde hans stakkels Søn.

„Tør du lade dig hejse ned til Busken?" spurgte han.

Thenus nikkede og bandt den ene Ende af Rebet om sit Liv.

Saa begyndte Nedfarten.

Flere Mænd holdt i Rebets anden Ende, Thenus svingede ud over Afgrunden, stødte fra med Benene og hang nu mellem Himmel og Jord.

Ganske langsomt blev han derpaa firet ned, til han naaede Busken, hvor Finn laa.

Han rakte sine Hænder ud og fik Finn løftet op, Drengen vejede godt til, han havde alle sine Kræfter behov, men det lykkedes ham dog at faa et solidt Tag i ham, og nu lod han et hvidt Klæde falde ud af sin Mund, som Aftalen var, til Tegn paa, at de andre maatte hejse ham op.

Snart naaede de Bjergtoppen. Finn hang i Thenus Arme som død, men Negerdrengen lagde sin hvide Herres Søn ned paa en Bastmaatte med en Forsigtighed, som var det et Gudebillede, han havde med at gøre.

Hr. Schmit bjæde sig ned over sin Søn, og to store, klare Taarer trillede ned af hans Kinder, da han opdagede, at Finn åndede svagt.

Sønnen var altsaa ikke død. Endnu var der Haab og hvor Haabet er, maa det onde vige.

„Tak, Gud," sagde Plantageejeren højt, saa hans Folk kunne høre det, og saa stod han op og bar Sønnen i sine Arme, mod Solnedgangen — mod sin Plantage.

— — —

Dage var gaaet.

Finn var kommet godt over sin „Flyvetur", en mindre Hjernerytelse havde den tilkaldte Læge konstateret; men den vilde sikkert snart fortage sig, naar der bare blev udvist den fornødne Forsigtighed.

Det blev der i fuldt Maal, og tiende Dagen efter var Finn helt kvik igen.

— — —

Det er to Uger senere, vi finder ham liggende i en magelig Bastkøje ude i den dejlige, store Palmelund. Hans Far sidder i en Flugtstol under Køjen og læser højt for ham af en munter Fortælling.

Da gaar den store udskaarne Laage op, og Thenus træder ind. Da han opdager Hr. Schmit, vil han flygte; men Plantageejeren kalder ham hen til sig.

„Far", siger Finn, „det er nu i Grunden Thenus, vi kan takke for, at jeg blev frelst; havde han ikke ladet sig hejse ned efter mig, kan det godt være, jeg

„... ganske langsomt lod han sig fire ned ..."

havde faaet Lov til at ligge længe, inden du fik fat i nogen, der kunde bringe mig Hjælp — maaske for længe."

Hr. Schmit nikker bevæget, og rækker sin Haand ud mod den sorte Dreng, der kommer hen imod ham, „Tak Thenus," siger han. „Tak fordi du reddede Finn, du har vist dig som en modig og tapper Dreng — nu skal du ogsaa til Gengæld have Lov til at fremkomme med et Ønske, som jeg, saa vidt jeg kan, skal opfylde —"

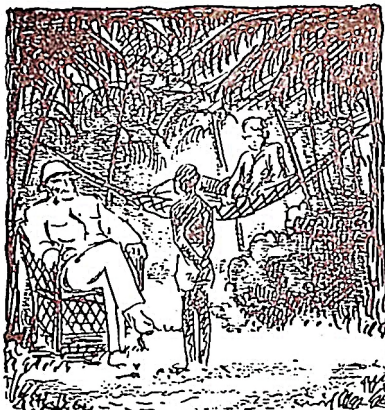
Thenus staar lidt, saa ser han hen paa Finn.

Denne forstaar, hvad han mener, og siger:

„Far! han har ikke taget den Uhrkæde forleden, det ved jeg bestemt — har du vel Thenus?"

Thenus ryster kraftigt paa sit Hovede og smiler.

Da følger Hr. Schmit sig overbevist, han trykker kraftigt Negerdrengens Haand og siger bevæget: „Jeg vil tro

dig nu Thenus, du maa være god, siden du vilde redde Finn, og gode Mennesker lyver ikke, altsaa har jeg gjort

Tegninger af Asger Riber.

dig Uret — kan du glemme det?"

Thenus nikker og smiler stort.

Hr. Schmit fortsætter: „Jeg finder nok en Maade at vise dig min Taknemlighed paa for min Søns Liv; men nu kan du foreløbig sætte dig ned ved Siden af Finns Køje, saa skal jeg gaa op og hente noget Frugt til Jer."

Plantageejeren rejser sig og overlader de to Drengene til hinandens Selskab. Forskellige er de, den ene hvid, den anden sort, men Thenus havde tydeligt vist, at bag den sorte Hud bankede der et Hjerte af Guld — og det er jo det vigtigste af alt.

— Men fra den Dag havde Thenus det godt paa Plantagen, han var altid sammen med Finn, derfor undrede det ingen, da Plantageejeren en skønne Dag tog Negerdrengen til sig som sin Plejesøn.

„Sortebror", kaldte Finn ham derefter, men det var ikke noget Øgenavn. Tværtimod — det var et Hædersnavn.

KAPTJAJN J. P. JESPERSEN UDTALER SIG OM

Der var en Tid i Begyndelsen af dette Aarhundrede, da Selvpogivelsens klamme Favntag truede med at kvæle Aanden i vor gamle hæderkronede Nation. Man hørte ogsaa dengang ofte Udtrykkene „Hvad kan det nytte" og „Folkets Rod er raadden."

er var, udtalte Hr. Jespersen, en Tid i Begyndelsen af dette Aarhundrede, da Selvpogivelsens klamme Favntag truede med at kvæle Aanden i vor gamle hæderkronede Nation. Man hørte ogsaa dengang ofte Udtrykkene „Hvad kan det nytte", og „Folkets Rod er raadden."

Disse elendige Udtryk lød saa tidt og ofte i Tale og Skrift, at man i store Dele af vort Folk var lige ved at tro paa dem. Men heldigvis er Nationens Rod saftig og frisk som ingensinde før, og selv om der er mange Rodskud som aldrig bærer Blomst eller Frugt, saa har Tiden vist, at Folketsjælens Rødder naar ind til de evige Kilder og henter herfra den Næring, som hjælper den over enhver Tørkeperiode i Form af Krisetider, foranlediget snart af Politik og snart af Gudløshed. Enhver Tidsperiode har sine Skyggesider og Overflod af Mennesker, der mener at gavne sig selv og andre ved altid at pege paa disse og lukke Øjnene for Lyssiden, men disse Sortseere, der repræsente-

SPEJDERE OG SPEJDERAAND

rer Rodskudene paa Folkestammen, vil aldrig formaa at overskygge den Aand i vort Folk, der giver Stammen Blomst og Frugt. Hvad er da det for en Aand?

Ja, det er den Aand, der greb hele Verden til Samling, da den tyske Militærdjævel udaandede Giftgas over Skyttegravene og udskød Torpedoen mod Hospitalsskibet.

Det er den Aand, der greb U. S. A.,

Sct. Georg og Dragen.

da Spiritusdjævelen satte Utugt i System.

Det er den Aand, der greb vore brave Forfædre hver Gang ydre eller indre Fjender trængte frem og truede Nationens Eksistens.

Det er den Aand, der griber enhver god dansk Mand og Kvinde, naar vort Flag vises, og naar Nationalsangen synges.

Kald det Nationalfølelse — Samfundsfølelse — Hjemfølelse — det er og bliver den evige rene dybe, brændende, varme Følelse, som fremkaldes af Lysets Aand — Sejrens Aand — et Genskær af Aanden over alle Aander, og dette er Spejderaanden!

Store Idéer har vi nok af, men vi mangler Mænd til at virkeliggøre dem. Spejderen er en Handlingens Mand.

Altid i Offensiven — aldrig i Deffensiven, saaledes er en Spejder — han er Handlingens Mand.

Man paastaar fra visse Sider, at Tiden er et Kapløb mellem Ungdommens Opdragelse og en Katastrofe — jeg ser i Spejderbevægelsen og med den beslegtede Bevægelser et saa stort Plus for vor Ungdoms Udvikling og Forædling, at jeg tror paa, vi undgaar Katastrofen.

J. P. Jespersen.

SOMMERENS STORE PRÆMIEOPGAVE

3 Præmier: 15 Kr.

Nu kommer Ferien! Eksamen er overstaaet. Troppene ud over Landet drager i Lejr og paa Vandretur. Naar næste Nummer af „Spejdernes Magasin“ udkommer, er de fleste af jer vel allerede hjemme igen.

Inden I starter, udskriver vi

Sommerens store Præmieopgave og opfordrer jer alle til at være med. For første Gang udsætter vi

Pengepræmier

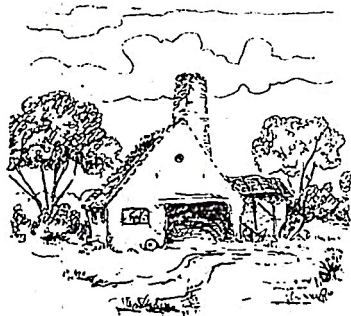
for de bedste Besvarelser. Det er sikkert morsommere for de heldige Vindere selv at kunne købe, hvad de har Brug for, i Stedet for at modtage en Præmie, de enten ikke bryder sig om eller ikke har Spor Brug for.

Opgaven falder i

3 Afdelinger,

og I kan deltage i hvilken af dem, I vil — naturligvis ogsaa i dem alle tre, hvis I har Lyst. Tænk, om I var heldige og vandt 3 Gange 15 Kr.!!

**Indsendelsesfristen
udløber 10. August**

1. Afdeling.

Sommerens Billedbog.

Lige som sidste Aar skulde September- og Novembernumrene af „Spejdernes Magasin“ vrirle med Billeder fra Troppenes Sommerture. Indsend Fotografier — morsomme, spændende, stemningsfulde — helst skarpe, sorte Aftryk. Det bedste Fotografi belønnes med Kr. 15.

Returporto maa vedlægges.

Konvolutten mærkes med: *Sommerens Opgave.*

2. Afdeling.

En Spejderoplevelse.

Indsend en kort Beskrivelse af Sommerturen eller en enkelt Spejderoplevelse. Højest 250 Ord.

Den bedste Besvarelse belønnes med Kr. 15.

Tegninger af Asger Riber.

3 Præmier: 15 Kr.

Konvolutten mærkes med: *Sommerens Opgave.*

3. Afdeling.

Hyttekonkurrence.

Rundt om i Danmark findes der sikkert gamle, idylliske Huse eller Rønner, som Spejdertroppe „for en billig Penge“ vil kunne faa Brugsret over. Luk Øjnene op, naar I nu tager paa Sommertur. Finder I et saadant gammelt Hus — smukt beliggende og billigt til Salg — saa tag et Billede af det — forhør jer nærmere om Betingelserne for eventuelt Køb og indsend Fotografi med Oplysning om Beliggenhed og Betingelser inden 10. August.

Den bedste Besvarelse belønnes med Kr. 15.

Konvolutten mærkes med: *Sommerens Opgave.*

Hæng nu i, Dreng.

God Ferie! Jeres hengivne

Gunnar Jørgensen.

**Indsendelsesfristen
udløber 10. August**

Saa haler vi -

Inds. René Boutard

O-hiv, o-høj!

5. Odense Trop

Buffalo Bill er et kendt Navn blandt Amerikas Drengs og ogsaa blandt mange danske. Nu skal I høre nogle af de mange Historier, som jeg har hørt om ham derovre, og som hans Søster har fortalt nogle af i en stor Bog.

Buffalo Bill eller, som hans rigtige Navn er: William Cody, blev født 1846 i Iowa i Midtstaterne. Han var ikke mere end 8 Aar gammel, da hans Forældre med ham og hans 5 Søstre drog Vest paa for at tage ny Jord i Kansas, og Will red de mange Mil paa sin Hest, mens hans Mor og Søstre kørte i Vognen.

Det var meget besværligt for dem i Begyndelsen i Kansas; de kom fra det fredelige Iowa til det uopdyrkede, lovløse Kansas, og da Will var 11 Aar gammel, døde hans Far, og saa var Will „Familiens Overhoved“. Hans Fars Fjender vilde tage deres Jord og Ejendom fra dem, og for at skaffe Penge til at kæmpe mod dem bestemte Will, at nu maatte han til at arbejde. Men hvordan skulde han nu bedst tjene nogle Penge i en Fart?

Han maatte tage, hvad der faldt for, og han blev efterhaanden „ekstra Mand“ hos et stort Handelsselskab, som fragtede Varer vestpaa, Varerne blev kørt i en Mængde „Prarieskonnenter“ — store Vogne, overtrukket med vældige Buer af Sejldug — som blev trukket af flere Spand Okser hver. Der var Kuske, Kokke, Vogtere til de store Flokke af Kvæg, som blev drevet med, og alle var de bevæbnede af Frygt for Indianerne. Will blev ansat som Ordonnans og skulde ride med Ordre og Besked fra den ene Ende af Toget til den anden.

Det var rigtig et Liv efter Wills Smag. Den første Nat sov han indsvøbt i et Tæppe under en af Vognene. Om Aften

BUFFALO BILL

Ved Anna Sofie Gaardsted

nen samledes de alle om Baalet, og saa kan det nok være, at der blev fortalt Indianerhistorier, som fik Haarene til at rejse sig paa Wills Hoved.

Der blev selvfølgelig holdt Vagt, og en skønne Dag var Indianerne der ogsaa, ti mod een, og der var ikke andet at gøre end at flygte. Paa Flugten, da Will var kommet lidt bag efter de andre, saa han pludseligt et Indianerhoved kigge ned

over en Skrænt, og en Bue med en Pil kom til Syne. Pilen pegede mod en af Wills Kammerater, og uden at betænke sig greb den 11-aarige Dreng sin Bøsse og skød sin første Indianer.

Da Will saa kom hjem fra den Tur, fik hans Mor ham overtalt til at gaa i Skole nogen Tid; men det passede ikke rigtig Will efter det frie Liv, han havde ført, og da det endogsaa kom til Haandgribeligheder med hans Lærer, flygtede han bort og kom igen ud paa Ture som „ekstra Mand“.

Saa blev der fundet Guld i de store Colorados Bjerge, og da Guldfeberen greb alle, fik den ogsaa Tag i Will, som 14 Aar gammel begav sig vestpaa! Guld fandt han imidlertid ikke, men i Bjergene fandt han en Mand fra en af sine Ture, og da denne Mand fortalte Will om Starten af det saa berømte Foretagende „Ekspress Ryttere“, var Will straks parat.

Husk nu paa: Der var hverken ordentlige Veje eller Jernbane eller Telegraf, kun Deligencer eller Postvogne, og de brugte jo lang Tid, og der blev nu forlangt hurtigere Besørgelse af den vigtigere Post.

Fra Floden Missouri til Sacramento i Californien, ca. 3700 km, skulde Ruten gaa, gennem ubanet Land, over Ørken, gennem Bjerge, udsat for Overfald af Indianere og Røvere. Der blev oprettet en hel Kæde af Stationer, som var forsynet med hurtige Heste og dygtige Ryttere, og gennem denne Kæde besørgedes saa de vigtigste Breve, som blev pakket i små, lette Sadelposer, som gik fra Rytter til Rytter.

Will var selvfølgelig altfor ung, men han tiggede om det, saa han fik Lov til at prøve en Maaned. Hans Stykke var

Buffalo Bill

Den gamle Deadwood Deligence, brugt paa Buffalo Bills Tid. Her har nogle fredelige Indianere „erobret“ den.

kun paa ca. 85 km, og det skulde tilbagelægges paa 3 Timer, og han skulde skifte Hest 2 Gange.

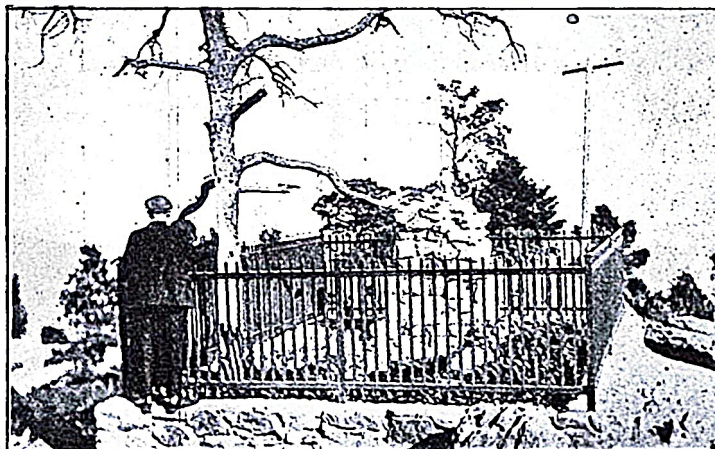
Den første Gang stod Will parat ved sin Station og ventede paa Rytteren, som han skulde afløse. Denne kom farende paa sin sveddryppende Hest, smed Posttasken til Will, som uden at spille et Minut var i Sadelen og sprængte af Sted; Tiden var beregnet i Minuter, og han naaede sin første Skiftestation uden Forsinkelse. Uden et Sekunds Spild af Tid var han paa Ryggen af en ny Hest, der stod parat, og i fuld Galop for han af Sted til næste Station, hvor det samme gentog sig, og han naaede endda et Par Minutter før Tiden til sin sidste Station, hvor hans Afløser stod parat ved sin Hest. Will kastede Posttasken til ham, og han sprængte af Sted, som Will var kommet.

Det var et anstrengende Liv for en Dreng paa 13—14 Aar, og mere end een Gang kom han ud for Overfald af Indianere, men han slap heldigt fra det hver Gang, men saa dristige blev de til

sidst, at „Ponny-Ekspressen“ maatte standses for en Tid, mens der blev foretaget et regulært Felttog mod dem, og der var Will selvfølgelig blandt de ivrigste!

Paa den Tid levede der i Millioner af Buffalos — de mægtige Bisonokser — paa Amerikas Prærier; de var Indianernes vigtigste Fødemiddel, og tillige var de meget efterstræbte af de hvide. Will var en meget durkdreven Buffalojæger, og da en af de store Pacificbaner skulde anlægges gennem Amerika, ind over de udstrakte Prærier, blev bl. a. Will eller Bill, som han tiest blev kaldt, antaget til at forsyne de Hundreder af Arbejdere med Kød. I de knap 1½ Aar, han arbejdede for dem, vandt han sit Navn: „Buffalo Bill“, og han nedlagde i den Tid over 4200 Buffalos, et ikke ufarligt Arbejde.

Da en anden „Bill“ klagede over, at Navnet „Buffalo Bill“ med Rette tilkom ham, saa blev der foranstaltet en Vækkekamp mellem de to „Bill“er, hvor Resultatet blev, at Will Cody nedlagde det største Antal Buffalos og fik Ret til Navnet „Buffalo Bill“.

*I Midten:
Buffalo Bills Grav
Nederst:
Rocky Mountains i
Colorado*

EN VELLYKKET TUR TIL SKAANE

Hvor mange Spejdere aner i Grunden, hvilket herligt Land Skaane er at vanre i? Jeg kender en fyrretyve Stykker, som ved det, for de erfarede det Søndag den 14. Marts, da Københavns Divisionen havde inviteret paa Rovertur.

Vi var en Skare forventningsfulde „Gamle“, der samledes paa Hovedbanegaarden Kl. 6½ om Morgenen og entrede den reserverede Vogn, som grundet paa en heldig Misforstaaelse var en II Kl.; og medens Solen stød op ude over Øresund og lovede en straalende fin Dag, dampede vi mod Helsingør.

Der er noget vist nervepirrende i at staa paa Færgeren og vente paa, at et Par „forsinkede Lyn“ skal komme. Tænk jer, der var tre Mand som Kl. 8 om Morgenen kom i Tanke om, at de havde en Tante, de absolut maatte besøge — og imedens sejlede Færgeren. Jeg siger ikke hvem, det var, men de havde røde Tørklæder!

Efter et hastigt og smertefrit Told eftersyn i Helsingborg entrede vi atter med Grosseerer Østergaard i Spidsen en reserveret Jernbanevogn og kørte ind i Landet, ind forbi de mange smaa Kulminebyer. Vi havde desværre ikke Til til at standse for at bese Minerne; men saa

Nacarpdalen.

er der da en Grund mere til at gentage Besøget derovre.

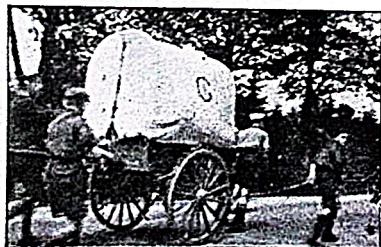
Hen under Middag naaede vi Rejsens Maal, Röstånga, hvor vi paa det nydelige Hotel lagde for med en god Portion Flæskesteg, inden vi begyndte den interessante og smukke Vandring.

Fra Röstånga gik vi ind gennem den idylliske Nacarpdal til Odinsjön, en lille cirkelrund Sø omgivet af stejle Klippesider. Alene et Besøg her er Rejsen værd. Men derpaa fortsatte vi ind over Söderaasen mod Skärälid. Söderaasen er en stor Foldning i Urfjeldet, som strækker sig ned gennem Skaane. Det er et dejligt, vildt Landskab, af den Slags vi ikke kender herhjemme. Vi vandrede opover ad en smal Vej, som egentlig kun var et tilkørt Hjulspor, og som nu og da delte sig til Siderne. Der var ingen at spørge

vi de herligste, vilde Klippeformationer, og stadig maatte vi klatre over væltede Træer og store nedstyrtede Klippestykker. Nogle slap over Aaen og klatrede op til Knallarhyttan, hvorfra der er en vidunderlig Udsigt ind over Skovene længere ind i Skaane.

Paa et Turisthotel drak vi en Kop hed Chokolade med „Småbrød“ til, og da Aasen begyndte at kaste lange Skygger over mod Jernbanelinien, entrede vi atter, trætte og glade, Toget til Helsingborg. Med et Par Sange og „Raab“ takkede vi Sverrig for den gode Dag. Kl. godt ni var vi atter i København.

Vi maa se at faa nogle flere af denne Slags Ture rundt om, baade her i Landet og i Skaane. De har deres Betydning, ikke mindst for det Kammeratskab, som vokser op paa disse Ture.

Inds. Hans Jürgensen.

Da Solen blev Herre
og Bygerne færre,
de kørte med Kærre:
„Træk til, alle Mand!“
Men ak — under Legen
de mærked' en Svajen —
en Sten kom i Vejen:
„Tag Plads alle Mand!“

I. Gentofte Trop.

DANSKE SPEJDERE I UDLANDET

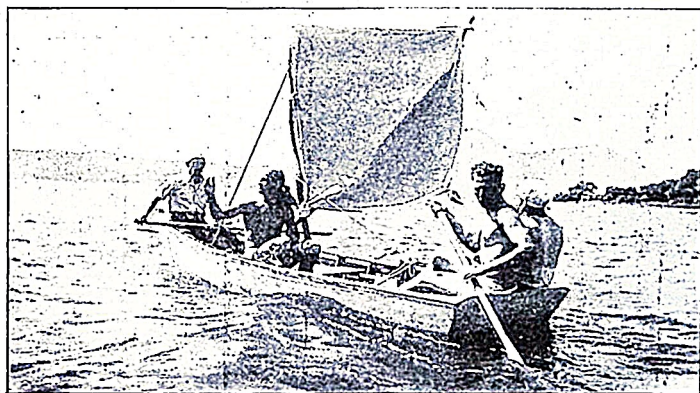
Spejderlivet giver Vandrelust. Smaaturene rundt om i Landet vækker Trangen til at se nye Steder og lære nye Forhold at kende. Det er ikke faa danske Spejdere, der for Øjeblikket er ude at se sig om i Verden. De benytter de unge Aar til at prøve Vingerne — og vise hvad de duer til.

Mange af disse „Udvandrede“ søger til fremmede Verdensdele — slaar sig ned et bestemt Sted og begynder en Virksomhed dér — eller farter om paa Lykke og Fromme, rede til at tage fat paa „lidt af hvert“, om galt skal være.

Tænk, hvad alle disse gamle Kammerater kunde fortælle, hvis vi en Dag kunde kalde dem hjem fra Syd og Nord, fra Øst og Vest — — tænk hvad de kunde berette om Medgang og Modgang, om Sejre og Skuffelser — — lige fra den Dag, de hilste Danmark et sidste Farvel.

En hyggelig „Wig-Wam“.

En „Vikingetogt“ paa „Clear Lake“. (Et Tæppe udgør Sejl.)

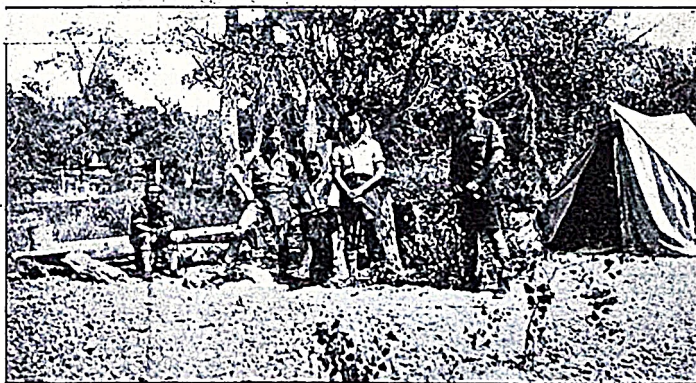
Som I sikkert vil have lagt Mærke til, bringer vi i næsten hvert Nummer af „Spejdernes Magasin“ Hilsener og Beretninger fra Venner i Udlandet. Disse tre pragtfulde Billeder er sendt os af en gammel Hellerupspejder, der sammen med fire gode Venner tilbragte Sommeren ved „Clear Lake“. De opslog deres Telt nær ved Vandet. Et gammelt Træ tjente som Skab. I en stor Buick-Vogn suste de rundt og besaa Omegnens interessanteste Steder.

Det er dog ikke blot Amerika, de har i Sinde at besøge. Ogsaa Afrika, Kina og Indien vil de gøre usikker. De „arbejder sig frem“ gennem Verden paa forskellig Vis. Nogle Steder opholder de sig kun kortere Tid, andre Steder længere.

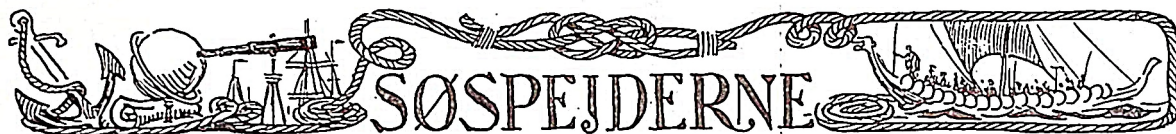
Hvornaar det bliver jeres Tur til at „lette paa Vingerne“, er der ingen, der ved. Det skulde ikke undre mig, om I en skønne Dag fik Lyst til at

snøre Ranslen — og drage ud i den vide Verden. Men inden I beslutter jer til det, skal I nu alligevel lytte til jeres gamle, erfarne Kammeraters Raad, naar de i deres Rejsebreve skriver, at hvor herligt det end er at se sig om i Landene, saa maa man aldrig drage ud, før man er klar over, at „ingen kommer sovende gennem Verden“ — selv om man er ung og eventyrlysten. Der er flere Skuffelser og Kampe undervejs, end man skulde tro. Livet derude er ikke lutter Sol — som paa disse tre Billeder.

Men er I ikke bange for at gaa paa med krum Hals — er I Spejdere af den rigtige Slags — — saa Lykke paa Rejsen!

Fra venstre: Røbert Frederiksen, Hellerup. Erik Dam, Gentofte. Jørgen Marbo-Madsen, Hellerup. Kaj Gleschien, Hellerup og Harry Neumann.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Søjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

KØBENHAVNS 1ste TROP

Efter at være inspiceret af Sejladsudvalgets Formand, Hr. Kaptajn Silfverberg, blev Kommandoen hejst i Gringo 1. Pinsedag, hvorefter vi var paa Tur begge Pinsedagene samt efterfølgende Søndage.

Disse Ture former sig paa en for os overordentlig fornøjelig Maade, idet vi pr. Invitation hjem søger Kysten og gaar i Land hos forskellige af Spejdernes Forældre, hvor vi bliver modtaget med den mest hjertelige Gæstfrihed formedelst særdeles veldækkede Kaffeborde.

Endvidere træner de, der gør sig Forhaabning om at komme med til Antwerpen ret kraftigt, dog er Eksamenslæsningen en stor Hindring for saavel Sejlads som Øvelser i det hele taget.

G. Bruhn.

KØBENHAVNS II. TROP

Atter i Aar er vi startet paa vor Sommertogt, som i Aar skal gaa Syd om Sjælland og Fyn til Jylland. Det er en Tid fuld af Spænding og Arbejde. Tiden før Togtet, som jo er Kærnen for al Søspejderens Længsel hele Aaret igennem, er en herlig Tid. Ugerne og Dagene tæles Gang paa Gang. Kjøsesækken efterses og pakkes, men pakkes selvfølgelig atter ud igen mange Gange, af bare Iver er det umulig at huske hvad det nu er, man har pakket sammen, og det gaar jo ikke at glemme det halve. Endelig kommer saa den længe ventede Dag, da Starten skal foregaa. Allerede fra den tidlige Morgen er det, som om hele ens Krop er elektriseret. Ingen har rigtig Ro paa sig, ingen kan spise noget, men gaar omkring og driver og venter kun paa, at Tiden skal gaa, saa Klokken kan blive det, ved hvilken Tid vi stiller paa Stationen.

Ja, Spejderkammerater, naar I læser

disse Linier, befinder vi os forhaabentlig et eller andet Sted i Lillebælt. Vi sejlede fra København den 26. Juni Kl. 7 Aften og skal være hjemme igen den 11. Juli.

II. Københavns Søspejdertrop.

A. Eriksen, Vævergade 1.

Belgisk Ro- og Sejlbaad.

Det er denne Baadtype, der benyttes ved Konkurrencerne i Sommer.

SKOVSHOVED TROP

„Willemoes“ er i dette Foraar undergaaet en større Forandring indenbords. Den gamle Chefskahyt er indlagt til Kabysen, der nu er en Mønsterkabys, og Chefskahyt er indrettet agter.

For at saa mange af Troppens Spejdere som muligt skulde komme ud, maatte Pinseturen slaas i Stykker i to smaa Ture paa 1½ Døgn hver. — Forøvrigt skal vi ikke prale af godt Lejrvejr i Pinsen.

Ellers har vi kun sejlet om Søndagene. Der er nemlig Eksamenstravilhed over hele Linien. I Løbet af Juni skulde imidlertid vore mere eller mindre alvorlige Eksamener være overstaaet, og saa skal vi have Revanche: Der er planlagt 3 Langture i Sommer, 2 for Drengene og 1 for gamle Drengene.

Aage Broby, Tropsfører,
Strandvej 295, Charlottenlund,
Telf. Ordrup 121.

SVENDBORG TROP

Søspejderne i Svendborg har nu faaet en ny Baad, idet Tropsraadet har købt en Kutter „Galena“ fra Kalundborg.

Den 15. Maj rejste Landsretssagfører Kristensen Randers, Tropsføreren og nogle af de ældste Søspejdere til Kalundborg og hentede Baaden. Efter en god Rejse laa Baaden vel fortøjet i Svendborg Havn Søndag Aften.

Baaden, som er 7¹⁰⁰/₁₀₀ Tons, er kølbygget med Sænkekøl. Den er bygget i 1921 og er glimrende egnet til Søspejderbrug. Der er et stort Forrum, som kan bruges til Kabys, og samtidig indrettes, saa der kan blive Kjøjeplads til 4 Drengene. Kahytten er stor og rummelig med en fast Bord og to lange Bænke med Siddeplads til ialt 14 Drengene; der er 4 Kjøjepladser, men der kan sagtens gøres Plads, saa der kan sove 8 à 10 Drengene. Derefter er der et stort og rummeligt Kockpeat og helt agter et stort Rum til Sejl og Tovværk, hvor der, hvis det skal knibe, ogsaa kan sove et Par Drengene.

Søndag den 23. Maj hejste vi Kommandoen paa „Galena“, fra Tropsraadet var mødt Forstander Tuxen og Landsretssagfører Kristensen Randers.

Vi har selvfølgelig i Maanedens Løb haft travlt med at skrabbe og male paa vor nye Baad; ind imellem har vi saa trænet i Roning, Signalering, Løb og Spring.

Troppen har i Aar faaet Lov til at laane en stor Robaad fra Sømmandhøj-skolen.

Niels Christensen, Tropsfører,
Møllergade 46. Tlf. 487.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

Giv aldrig tabt.

To Skruptudser var en Aften kommen ind i et Hus, hvor de fandt en Skaal med dejlig Fløde. De hoppede begge op paa Kanten af Skaalen og begyndte at drikke deraf, men da Siderne var meget glatte, gik det saa uheldigt, at de begge gled ned i Fløden. De prøvede den ene Gang efter den anden paa at komme op, men hver Gang gled de ned igen.

„Ak, tænkte den ene, jeg kommer aldrig op mere og maa dø, for hvad nytter det at blive ved paa den Maade.“ Efter endnu et forgæves Forsøg opgav den det hele og sank til Bunds. Men den anden tænkte:

„Kan jeg ikke andet, vil jeg i hvert Fald blive ved at svømme omkring saa længe, jeg kan,“ og saa svømmede den stakkels Tudse frem og tilbage i Fløden den ene Time efter den anden. Tilslidst kunde den næsten ikke røre et Lem mere, men da Morgenens kom, var den ogsaa frelst. Da var der nemlig ikke mere Fløde tilbage i Skaalen, men Tudsen sad derimod oven paa — en Klump Smør.

Derfor — giv aldrig tabt!

Vanskelighederne er til, for at de skal overvindes, og den, der ihærdigt bliver ved, finder altid en Udvej.

A. Majland.

Hilsen fra Sverrig.

Tack för kursen i Hindsgavl!

Vad tror Ni vi svenskar, som deltog i kursen, voro mest glada åt? Jo, det var det goda kamratskapet, som mötte oss från alla håll. Överallt arbetade man för att nå goda resultat, för att lära så mycket som möjligt, men mitt i allt

Ulvkomedie.

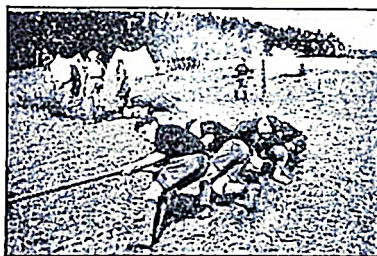
arbetet möttes vi av en hjälpsamhet och en vänlighet, som satte sig över alla svårigheter.

Tror Ni vi minnas vad vi lärt?

Åja, nog använde vi blyertspennan till mycket annat än att skriva ned föständig föredrag, men även ett fult porträtt kan vara ett kärt minne. Och pojarna! De förstå mycket bättre bilderna än vad jag skrivit. Redan ha en del av nyheterna från kursen, och snart kommer våren hit, och då kommer Woodcraft-turerna.

Till sommaren få vi vårt första större vargungeläger, och då skola vi visa, om vi förstått vad vi lärt.

Pontus Wilner Lönberg.

Tovtrækning.

L A S E T R A K

(Sluttet)

De var helt inde i Byen, før de standse. I alle Gaderne strømmede rædselsslagne Hessere ud af Husene og stillede sig hurtigt op i Slagorden, men Oberst Knox' Ild fik dem snart flyttet, og de søgte Dækning, hvor de kunde. Fra Døre og Vinduer, bag Mure og Brændestabler knaldede deres Musketter, og en Regn af Bly modtog de fremrykkende Amerikanere. En Kugle hvidnede tæt forbi Tobe's Hoved. Han sprang til Side og stod og rystede over hele Kroppen, medens de gamle Veteraner lo.

„Skyd, Dreng! Skyd!“ var der Een, der raabte, og han tog sig sammen og begyndte at bruge sin Musket. Hans

ophidsede Nerver blev roligere. Soldaterne greb ham, og han fyrede atter og atter ind i den Skare Hessere, der havde taget Stilling et Stenkast fra dem. Det var simpelt nok — meget lettere end at skyde Fugle eller Kaniner, og han sprang ikke mere, naar en Kugle fo'r syngende forbi ham.

Pludselig opgav Hesserne det og flygtede.

„Giv dem Bajonetten! Giv dem Bajonetten!“ blev der raabt, og Amerikanerne, der styrtede frem, fejede Tobe med. Men der blev ikke Brug for Bajonetter. Overalt nedlagde de forskrækkede Hessere Vaabnene. De havde sovet for længe den Morgen ovenpaa Julefestlighederne, saa det uventede Angreb havde ganske overvældet dem.

Faa Øjeblikke efter lød der et enkelt Skud fra en Have, hvor der stod en Skare Fanger under Bevogtning, og en Mand iført den prangende hessiske Officersuniform kom farende ud.

„Stands ham!“ raabte en af Vagtposterne, der fik Øje paa Tobe, som stod lige ved. Tobe fo'r af Sted efter Flygtningen.

Gade op og Gade ned gik det, indtil Hesserne pludselig snublede og faldt, og Tobe, der var lige i Hælene paa ham, faldt ovenpaa.

„Ach! Himmell!“ udbrød Hesserne, idet de rejste sig. „Jeg er frelst! Det er der Søn af mein got Ven Hr. Tucker.“

Manden var Løjtnant Wiederhold.

Tobe blev grebet af et vildt Raseri, da (fortsættes næste Side)

Ulvkomedie.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Se
Sommerens
Præmieopgave
Side 17

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigtige

Worning & Petersens
Xeroformsæbe
Overalt — over alt!

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Læs
Nordisk Spejdersport

han genkendte Officeren. Hans Tanker fløj tilbage til Ephraim Harway's Hus. „Din — din Tyv! Din Morder!“ raabte han.

Løjtnanten stirrede forbavset paa ham. „Hvat! Du sige det, der Søn af saa got Ven af Kong George?“

„Du er min Fange!“ brølede Tobe.

Wiederhold vendte sig for at gøre enudnu et Forsøg paa at genvinde Friheden, men det var for sent. Tobe sprang rasende ind paa ham og væltede ham. Hesserer kæmpede vildt og udstødte et Brøl af Smerte, da Tobe's stærke Næve blev drevet ind i Ansigtet paa ham med vældig Kraft.

„Det er Betaling for det, du gjorde hjemme hos Harways!“ raabte Drengen og slog igen og igen, indtil Wiederhold blødende og medtaget bad om Naade.

„Op med dig!“ befalede Tobe.

Langsomt og forsigtigt rejste Officeren sig. Der var ikke mere Kamplyst tilbage i ham, og han vandrede from som et Lam ved sin Vogters Side. Da de drejede ind i en anden Gade, kom en tynd, graahaaret Mand ridende hen imod

dem. Det var Dr. Jonas Parker. Ligesom de fleste andre i Miles Omkreds, havde han heller ikke kunnet staa for Fristelsen til at komme ind og se den stolte hessiske Hærs Ydmygelse.

„Det er godt, Dreng!“ raabte han. „Det er en stor Dag for os alle — en Dag, som vil huskes i Historien. Nu faar alle de, der er blevet plyndrede af Hesserne deres Ejendom tilbage. Der vil ikke mere være kolde Arner og sultende Familier. Jeg kommer netop fra Ephraim Harway, og du tog fejl. Han dør ikke. Inden længe er han saa rask som nogensinde.“

Trommehvirvler og Raab lød rundt om, og Doktoren, der var ivrig efter at se og høre alt, huggede Hælene i Hestens Sider og galoperede videre.

„Kom nu med, du!“ brummede Tobe og trak sin Fange i Armen. „Og — du store Kineser! Det har jeg fuldstændig glemt! Her er et Brev til dig. Jeg var kommet med det i Aftes, hvis jeg ikke var gaaet ind hos Ephraim Harway paa Vejen!“

Husk
Sommerens Præmieopgave
Side 17
15 Kr. i Præmie

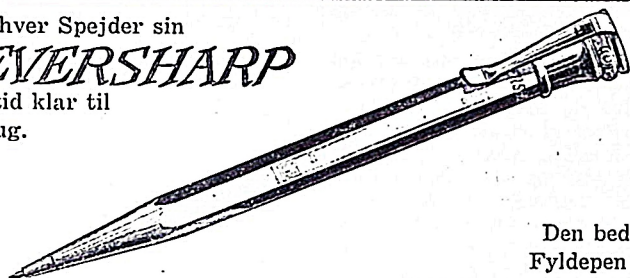

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Enhver Spejder sin

EVERSHARP

altid klar til
Brug.

Den bedste
Fyldepen er

WAHL PEN

Dansk Spadersfodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde"s Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skoletøjfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocreem har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocreem!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De:
Altid blankt Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

Faas overalt.

Husk
København-
drengenes
Teltlejr

SPEJDERE OG IKKE-SPEJDERE

1. Holte Trop har som bekendt sat sig som Opgave at invitere et Antal københavnske Drenge i Teltlejr i Holte. Det drejer sig om mindst 21 Drenge, maaske flere, der i 10 Dage skal nyde godt af Nordsjællands friske Luft.

Dette udmærkede Resultat skyldes dog, hvad Økonomien angaar, ikke alene Spejderne, men en stor Støtte har vi faaet paa en uventet og højst glædelig Maade. En Dag kom en Dreng hen til mig og spurgte, om han og nogle Kammerater maatte afholde en Basar til Fordel for Københavnerlejren. Svaret behøver næppe at omtales, og en Maaned senere kom samme Dreng, D'Arcy la Cour, igen og afleverede 170 Kr.

Han havde samlet nogle af sine Skolekammerater (Drenge og Piger fra Mellemsskolen); Pigerne broderede Gevinster og Drengene arrangerede forskellige Kastespil o. l. Desuden var der

bagt Kager og fabrikeret Is. Om Aftenen dansedes til Orkester, som Drengene selv stillede paa Benene. Alt i alt en smuk og fornøjelig Dag, der jo ogsaa gav et imponerende Udbytte.

Troppen glæder sig naturligvis over det store Arbejde, der her er lagt for Dagen, endda mindre for Resultatets Skyld end for det, at Grænsen mellem Spejdere og Ikke-Spejdere viser sig ikke at være skarpere, end at naar Spejderne slaar til Lyd for en god og smuk Idé, kan ogsaa deres Venner selv tage Initiativet videre i samme Retning.

At det ydermere er Skolebørn, mest fra 2. Mellem, der lægger en saadan Interesse og Arbejdsiver for Dagen, kan maaske faa en og anden Spejder eller Tropsfører til at tænke lidt over, hvad han har gjort eller kunde have gjort for at glæde vore fattige Kammerater.

C. B. Jacobsen.

JÆVN

Kolynos's jævne Konsistens renser Tønderne virkningsfuldt, uden at skrabe eller ridse. Der er ikke anvendt silbende Substanter for at give Tønderne kunstig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS
TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

KONDITOR

Henning Klensz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionens Telefon-Nr.
Nærum 143.
(træffes sikrest Kl. 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$)

VANDRENDE SPEJDERE

Vandrehytten i Ringsted har i Paa-sken faaet sin egentlige Indvielse, idet ikke mindre end 5 forskellige Hold har benyttet sig af denne glimrende Lejlighed til godt Logi. Lad os snart faa nogle flere Hytter, og lad os snart se nogle flere små, vandrende Spejderpatruljer.

HELSINGØR KOLONNEN

tæller nu ca. 75 Mand. Troppen blev Nr. 1 i Foraarsturneringen, saa nu har vi fem Rævehaler. Spejderne skal assistere ved Jubilæumsfestlighederne.

Sommerlejren agtes afholdt i Sverrig; sidste Sommerlejr var paa Bornholm.

Troppen afholder regelmæssig Øvelse hveranden Søndag. I Pinsen har Troppen været fuldt optaget med Overfald paa forskellige Troppe, Lejre, Øvelser, Manneringer og andre forskellige Ting. Ogsaa Patruljerne arbejder godt.

Senior.

2. BIRKERØD TROP H. G. T.

Pinselejren blev iaar afholdt patruljevise. 1., 2. og 3. Patrulje slog Lejr i Egebæksvang ved Espergærde. Lejren var meget fornøjelig, især rig paa Overfald. 4. Patrulje laa i Arresødal Skov ved Frederiksværk.

Det synes som om Troppen bliver en „Gaa-Gænger-Trop“. Der findes i Trop-

pen 8 Mand med 45 km Pladen — 7 med 60 km Pladen — 5 med 80 km Pladen og 4 med 100 km Pladen. 100 km Turen blev gjort paa 21 Timer.

Troppen har udskrevet en „Efteraars-turnering“. Af Indholdet skal nævnes: Femkamp, Altmuligmandsopgave, Lejrbaalsunderholdning, Tovtrækning, Forhindringsløb og Teltslagning. I Femkamp er der, foruden det almindelige, iaar to nye Konkurrencer nemlig: Træklatring og Lassokast.

Patruljerne træner meget ivrigt, og det mødes med stor Spænding, baade af Forældre og Tropsraad, hvilken Patrulje, der løber af med den udsatte Splyplade. Lytteren.

MAJFEST — SOMMER I BY

Søndag den 9. Maj afholdtes i Frederiksværk en smuk Majfest af 20 Pige-spejdere fra Hellerup, Hellerupdivisionens Orkester og Frederiksværktrop og -Ulveflok i Forening.

Kl. 4 drog Spejderne med Musik i Spidsen og pyntet med Bøgegrene gennem Byen, og en Mængde Mennesker sluttede sig til Toget, som drog ud til en herlig Plads i Skoven, der bruges til Folkefester. Her var rejst en Majstang, og om den samlede Spejderne sig, mens Folk grupperede sig paa Bakkerne omkring.

Musiken spillede, Drengene og Piger dansede de gamle danske Folkedanse til Harmonikaer og Violin, og ind imellem sang de Foraarsange som Thøger Larsens smukke Valborgsang, Drachmanns: „Se det summer af Sol over Engen“ og Aakjærs: „Nu er Dagen fuld af Sang“. Højskoleforstander Sieverts holdt en begejstret Tale om Ungdommen som bevarer af de danske Minder.

Efter endnu et Par Danse, tog Borgmesteren Ordet for at takke Spejderne for den smukke Folkefest. Alle sang nu Der et yndigt Land, og hermed var den stemningsfulde Fest tilende. Hellerupspejderne kørte hjem, og Frederiksværkspejderne endte Dagen med at bringe Bøgegrene til alle de gamle i Byen som en Hilsen fra Ungdommen og Foraaret.

1. og 6. FREDERIKSBERG TROP
afholdt stort Sct. Hansbaal i Folehave Skov med Deklamation, Taler, Sang, Fakkeltog, Hekseridt o. s. v.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

GULDBORGTROPPE

er blevet delt saaledes, at den gl. Guldborg Trop bestaar med Kommis Rasmussen, Guldborg L., som Fører, og Saxkøbing Trop, med Harald Olsen som Fører, er nydannet.

1. BØGILD

Maanedsrapport for 1. Bøgild Trops 3 Patruljer. Maj Maaned:

1. Patrulje:

29.—30. April og 1. Maj. Deltaget i Turneringen i Horsens.

10. Maj: Good-Turn.

23. Maj: Pakket til Lejr; paa Grund af Regnvej maatte vi opgive Lejren. To af Patruljens Medlemmer venter at blive færdig med 1. Kl. Prøven til 5. Juni.

Tage Petersen, Ptrf.

2. Patrulje:

Torsdag d. 6. Maj: Patruljemøde.

Mandag d. 10. Maj: Patruljemøde m. Træning til Mærker og Duelighedstegn.

Søndag d. 16. Maj: Good-Turn.

Mandag d. 17. Maj: Patruljemøde m. Træning.

Mandag d. 31. Maj: Patruljemøde m. Træning.

Christian Andreasen, Ptrf.

3. Patrulje:

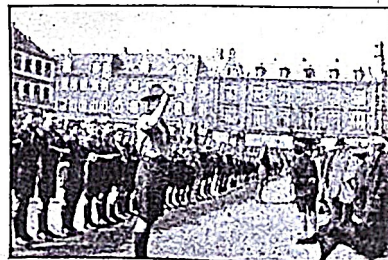
Onsdag d. 26. Maj rejste vor Patrulje fører.

Fredag d. 28. Maj valgtes en ny Ptrf. Samme Korporal. Nyt Medlem indtrædt i Patruljen. Gunner Rasmussen, Ptrf.

Karl Kristiansen.

1. NYBORG TROP (CHR. II.).

1. Nyborg Trop afholdt i St. Bededagsferien en Turnering paa Eksercerpladsen i Nyborg, hvori Ringe deltog. Turneringen begyndte Kl. 10 med Lejrslagning. Baade Ringe og Nyborg deltog hver med 2 Hold. Gennemsnitlig havde Ringe bedst Tid. Lejrslagning i 1½ Time, og efter nøje Gennemgang af

Parade.

begge Lejre stod Ringe og Nyborg lige.

Ringe Spejderne blev indkvarteret hos Byens Spejdere. Kl. 2 Femkamp: Signaler, Altmuligmand, Splejsning, Pakning af Rygsæk og Samarit. I Signaler vandt Ringe, Resten vandtes af Nyborg. Hen paa Eftermiddagen Ordonnans- og Meldingstjeneste, Ringe og Nyborg stod lige, men ved Lodtrækning vandt Ringe. Derefter Kast med Redningsreb, der vandtes af Ringe under 14 Aar og af Nyborg over 14 Aar. Endelig var der Skitsetegning, der vandtes af Ringe ved Lodtrækning. Om Aftenen Fest paa Hotel Postgaarden. Stævnets Præsident var Købmand Bøving. Leder: Tropsfører Kaj Nielsen, Nyborg.

ODENSE-SPEJDERNE

Medens Odense Troppene i Foraaret har været optaget af Træning til Kolonnens Turnering, benyttes Fritiden for Øjeblikket til Træning til Divisionens Turnering i August. Disse to Turneringer vil for Spejderne staa som de mest spændende Begivenheder i 1926. For Førerne og for Kolonnens Stab bliver „Odensedrengens Teltlejr“ ganske afgjort Brændpunktet i Aarets Arbejde, og vi er da ogsaa opsat paa at yde vort yderste for at disse otte Dage maa blive Lys og Lykke for vore smaa Kammerater. Mangt og meget skal ordnes inden Lejren oprinder, og alle de smaa Hjul er forlængst i livlig Rotation.

Foruden disse tre større Foretagender kan nævnes, at Kolonnen assisterede ved det store Idræts- og Gymnastikstævne som Ordonnanser, Vagter o. lign. Ved den nylig afholdte Børnehjælpsdag assisterede Spejderne ligeledes, saa meget deres Tid tillod det, og om Aftenen arrangerede Kolonnen, efter Komitéens Ønske, et større Fakkeltog. Der deltog 150 Mand, hvoraf 100 bar Fakler, og det maa siges, at Toget tog sin smukt ud, da det med Militærmusikken (desværre har Kolonnen intet Orkester) i Spidsen langsomt bevægede sig gennem Gaderne, hvor Tusinder af Menneskerne havde samlet sig for at nyde Synet af dette — Odenses første Fakkeltog.

Grundlovsdagen havde Førerne og Staben week-end-lejr i Ravnholt Skoven, hvor vi med stor Interesse studerede det overordentlig rige og sjældne Dyreliv, der findes her — Vildsvin, Fasaner og Raadur.

Af Opgaver, der skal løses i Fremti-

den, kan nævnes: Sct. Hansbaal d. 23. Juni, og saa som allerede nævnt, Odensedrengens Teltlejr og Divisionsturneringen.

3. — 6. — 26.

Her-er-vi.

1. SØNDERBORG TROP

Troppen har startet et hektograferet Tropsblad. I Pinsen holdt vi en — noget vaad — Lejr paa en af de talrige, pragtfulde week-end-Lejrpladser, der findes i Omegnen.

„Rudi i Krigshump“.

Inds. René Boutard. 5. Odense.

ODENSE KOLONNEN

Livet indenfor Spejdernes Rækker i Odense har ligesom i Landets øvrige Dele i de sidste Maaned er været stærkt præget af Træningen til Foraarsturneringen. Denne afholdtes i Dagene 30. Apr. til 2. Maj paa Skydebanerne ved Seden, 5 km fra Odense. Turneringen begyndte Torsdag Aften Kl. 11 med et cross-country-Løb paa 7 km for Senior-Patroljer. Løbet, der havde været imødekommet med stor Spænding, gennemførtes for de flestes Vedkommende med stor Interesse og Energi. Vinderen blev 3. Trop.

Den første Turneringsdag gik med Spejderkonkurrencer af alle Arter, f. Eks. Signaler, Samarit, Ordonnans-

og Meldingstjeneste, Lejrutine, Altmuligmandsopgave, Brandmandsopgave m. m. Lørdagen var nærmest Hviledag for Troppene, da flere af Spejderne og Førerne maatte hellige sig deres Arbejde inde i Byen, dog afholdtes om Aftenen Lejrbaalskonkurrence. Søndag Morgen toges der saa fat paa Idrætskonkurrencer som Løb, Spring og Spydkast, og Kl. 11 løb Turneringens Clou af Stabelen, nemlig Tovtrækningskonkurrencerne. Stor Jubel vakte det, da 2. Trop aldeles uventet gik af med Sejren, men endeløs blev Jubelen næsten under Kampen mellem det sejrende Hold, og Dommerholdet, af hvilket det sidste gik af med Sejren. Efter Middagen brød Lejren, og lige før Hjemmarchen Kl. 5 bekendtgjordes Resultatet ved en Parade. Det af Kolonnen udsatte Standerbaand vandtes af 5. Odense Trop, stærkt trængt af forrige Aars Vinder, 3. Trop. Desuden uddeltes 5 Standerplader for Holdkonkurrencer, 6 Bælteplader for Enkeltmandskonkurrencer og 9 Diplomer for Idræt. Turneringen sluttede med en smuk Indmarch i Byen og Aftrædning paa Flakhaven af de ca. 200 deltagende Spejdere. Meget godt Spejderarbejde var blevet vist ved denne Turnering, men endnu mere Træning maa der til for at hævde sig tilbørlig ved Fyns Divisionens Turnering paa Langeland i August.

8. — 6. — 26. Stabschef ved O. K.

Hervy Hansch,

ODENSE KOLONNE

tæller pr. 1. Juni 220 Spejdere fordelt i 8 Troppe samt 57 Ulveunger fordelt i 5 Flokke.

1916 — 5. MAJ — 1926.

Den 5. Maj kunde 1. Kolding Tropsfører, Løjtnant Henning Kyster, fejre sit 10 Aars Jubilæum som Spejder.

Kyster blev Spejder den 5. Maj 1916, og i Løbet af 2½ Aar havde han arbejdet sig op til Assistent og kom til at fungere som Tropsfører for 1. Kolding. I November 1920 fik han Ansættelse i en Forretning i Aarhus og blev derfor nødt til at forlade Troppen til saavel Spejdernes som Forældrenes Sorg. Han ledede derefter i ca. 1 Aar 3. Aarhus Tr., indtil han i April 1922 kom ind som Soldat. Efter endt Værnepligt vendte han tilbage til Kolding, hvor han blev modtaget og udnævnt til Tropsfører af en lille, men dygtig Flok Spejdere. Det

Du kan ikke altid ligge
i Lejr,

men du kan gemme dine Minder paa en

Gevaert **Film**

og faa de bedste Aftryk paa

Gevaert-Ridax

Arbejde som Kyster, saavel som Drenge, gjorde for at faa en Mønsterdrop vart stort, og det lykkedes virkelig at arbejde Troppen op. I Øjeblikket tæller den 45 Spejdere, hvilket vil sige en Fremgang paa 25 i de sidste 3 Aar, og stadig kommer der nye til.

I Februar 1924 overtog Kyster „Lille-bælt-Kolonnen“. For at lære Drengene at skatte Kammeratskabet spurgte han for, at Kolonnens Troppe ofte kom sammen paa Øvelser og i Lejre. Og det er sjældent, at man træffer saa godt Samarbejde. Der afholdes hvert Aar fast Kolonneturning og Pinselejr i Foraaret og om Efteraaret en større Øvelse.

Kyster har i sin Spejdertid deltaget i alle store Korpsforetagender, baade Hindsgavl, London-Jamboree og Københavns-Jamboree. —

Som altid, naar man skriver om en Jubilar, bør ogsaa her nævnes Kysters „Dekorationer“. Disse er Korpsets Epidemitegn, Divisionsfortjenstmedaljen, Korpsets Jamboreemedalje, de 2 Jamboree-rekorder og nu tilsidst paa Jubilæumsdagen Korpsets 10 Aarsmærke.

Ved den Fest, som Spejderne afholdt for at hædre deres Fører, saa man, hvor afholdt han er saavel af Spejderne som af Forældrene; alle søgte de at gøre det saa festligt som muligt. Samtidig med Overrækkelsen af 10 Aars Mærket, forærede Tropsraadet Kyster et Sølv-Cigaretetui med Indskrift. Ved Kaffebordet, som efterfulgtes af en lille Svingom, takkede flere af Forældrene Kyster for det store Arbejde, han har gjort for Troppen. Da Festen sluttede, var alle enige om, at bedre Spejderfest havde de aldrig været med til.

Bedstefar.

KONGEAA-DIVISIONENS FORAARS-TURNERING I RIBE

Der var Regn og Kulde i Luften, da Kongeaa-Divisionens Spejdere og Ulvestævne mod den gamle Marskby for at mødes til den aarlige Dyst i Spejderfærdigheder, men da Divisionen Store Bededag samledes paa Ribe Torv, skinnede Solen en kort Stund velvilligst paa ca. 350 Spejdere og ca. 80 Ulveunger, der stillede op og lidt efter — med Divisionschef Madvig i Spidsen — marcherede ud

til Tange Plantage, hvor Turneringen skulde foregaa. Her foretog Stævnets Præsident, Stiftamtmand Herschend den officielle Aabning, Aabenraa's store Orkester musicerede, hvorefter Troppene præsenteredes for Præsidenten, og saa tog man fat paa Konkurrencerne.

Der lagdes for med Lejrslagsning, Lejrindretning og Madlavning i 3 Timer) samt Nødhjælp, hvor 1. Ribe blev Nr. 1, og samtidig begyndte de hemmelige Dommere i Tropspræg deres Virksomhed, der næste Dag endte med Sejr for 1. Fredericia. Om Aftenen samlede Divisionen i Byplantagen til Lejrbaalskonkurrencen, og trods det kolde Vejr havde omtrent 500 Mennesker fundet Vej derud, dels for at overvære Lejrbaalet, dels for at se paa Lejren, idet alle Spejderne vel var indkvarteret til Spisning i Byen, men ellers laa i Lejr i Plantagen. Lejrbaalet formede sig overordentligt vellykket, Lektor Nørregaards smukke Baaltale og det flammende Baal jog Kuldestemningen paa Flugt, og Publikum var meget interesseret i de forskellige Præstationer. Sejren blev 1. Tønder's (Folkeviser og Folkedanse), dog haardt trængt af Jona's skjoldbedækte Væringer.

Om Lørdagen foregik Spejderløbet (kombineret Orienterings- og Spejderprøveløb), hvor 1. Tønder blev Nr. 1, samt Trekamp (Kortskitsetegning, Tovværksopgave og Altmuligmandsopgave), der vandtes af 1. Vejle. Endvidere var Dagen optaget af Patruljevandring (10 Kilometers Vandring, primitiv Madlavning, Hyttebygning, Dagbog). Heri sejrede 1. Haderslev. Dagen var begunstiget af straalende Solskin.

Om Aftenen var der Præmieuddeling og Bal paa Klubbens Hotel. Stiftamtmand Herschend bekendtgjorde under stor Spænding Resultaterne, der udviste, at 1. Haderslev var blevet Nr. 1 i den samlede Konkurrence og saaledes havde vundet Korpsets Rævehale.

Efter Præmieuddelingen talte Divisionsraadets Formand, Dommer Balthazar-Christensen, Haderslev, for Ribe By

Danske Ulvefører.

og takkede Præsidiets og alle de gæstfri Hjem, der havde aabnet Dørene for de fremmede Spejdere. Saa sang men Divisionsangen. Derefter tog Divisionschefen Ordet og omtalte Turneringens Resultater, hvorpaa han til Slut overrakte Tropsfører Krebs, Ribe, Divisionens Fortjenstmedalje, idet han fremhævede den Indsats, Tropsfører Krebs ved flere Lejligheder havde gjort for Spejderbevægelsen. Efter dette blev Axel Juels Sang til Korpsset sunget og Divisionschefen hyldet i en Tale, og saa gik Dansen lystigt nogle Timer trods alle Turneringens Anstrengelser.

Søndag Formiddag blev Lejren brudt, og ved Middagstid forlod de sidste Spejdere Ribe rige paa glade Minder. S.

KONG SKJOLDS TROP

har i den forløbne Maj Maaned ikke ligget paa den lade Side. Den 9. Maj afholdt Troppen en Spejderfest med Aftenunderholdning og Bal paa Hotel Postgaarden.

Troppen havde engageret Byens eleganteste Danseorkester, der som en pompøs Optakt til Aftenen indledede Festlighederne med Frølichs Riberhus-March. Derefter traadte Tropsføreren frem og fremsagde en af ham selv forfattet Prolog:

Hvad er en Spejder?

Den gjorde umaadelig Lykke. Efter at Orkestret havde spillet „Valencia“, gik Tæppet op for en lille Farce Bagatel, fremført af Troppens ældre Spejdere under Publikums udelte Jubel. En af Spejderne, der spillede en Dommerrolle, gjorde særlig Lykke.

Efter Komeden fulgte et Par Musikstykker (Flægel: Donaubølger) og derefter fremførte 3 af Troppens mindste Drengene den noksom bekendte Parodi: Rekrutter paa Vandring.

Underholdningen sluttede med et Lejrbaal, hvor det lykkedes os at fremtrylle en virkelig Stemning, der „tog“ Folk.

Baade naar Tropsføreren fortalte Historier, Tropsassistenten deklamerede eller naar Spejderne sang vore engelske

Danske Rovers paa Tur i Sverige.

og danske Spejdersange. Folk var begejstrede.

Efter Underholdningen var der et overal Maade vellykket Bal. I Pausen bortloddes i „amerikansk Lotteri“ et Fotografiapparat og en nydelig Tin-Cigarkasse, der blev udtrukket paa Nr. 1 og saaledes vundet for 1 Øre.

Festen gav et respektabelt Overskud, der kom os til Gode bl. a. ved Divisionens Foraarsturnering i Pinsen.

Her hævdede Troppen sig paa en nydelig Maade, idet den blev Nr. 2 med 155 Points mod Ringsteds 156,2.

Vi hjemførte dog tre Førstepremier, maaske Turneringens fineste: Samarterpølsen. Stafetløb med mundtlig Melding og Fem-Kamp. Alle Øvelserne vanskeliggjordes noget paa Grund af Regnen, der ustandselig strømmede ned hele 1. Pinsedag.

Maj Maaned forløb saaledes fuldt ud tilfredsstillende for Troppen, og nu lægger vi ud med week-end Turene.

Herm. Jensen,
Tropsfører.

SAXKJØBING-SPEJDERNE

har nu dannet 1. Sækkjøbing Trop bestaaende af 21 Spejdere fordelt i to Pa-

truljer. Tropsraadet 5 Medlemmer. For at skaffe vor nye Trop „Søm i Kassen“ afholdtes Søndag den 25. April stor Aftenunderholdning paa Hotel „Sækkjøbing“, hvor der af Spejderne opførtes „Valbygaasen“, Lejrlev, Sange, Lejrbaal o. m. a.; vi havde Besøg af Spejdere fra Nykjøbing F. og Guldborg d. 30. April.

1.—2. Maj deltog Troppen med 19 Spejdere i Turneringen ved Nykjøbing F.

Søndag d. 16. Maj Tropsmøde, Udnævnelse af to Patruljeførere. Pinsen holdtes i Hjemmene, undtagen 4 Spejdere, som var paa Møens Klint.

Søndag d. 30. Maj Orienteringsløb ca. 15 km.

Torsdag d. 3. Juni Afslutning af et 14 Timers Samariterkursus ledet af Hr. Dr. Glerup.

Den 5.—6. Juni week-end Lejr i Roden-Skov ved Nysted, en herlig Plet, hvor vi 16 Gutter nød Livet i den tætte Granskov ved Indsejlingen til Guldborgsund.

Da vi i høj Grad mangler et Tropshus, har Herr Inspektør Nielsen, Anstalten, venligst overladt os Lokale, hvor vi paa fuld Kraft hænger i og dyrker vort Spejderliv, her ved det skønne Sækkjøbing. „HAX“.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12.
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

VEDELS EGNE

har planlagt en stor Sommerlejr i Jotunheim. Den bliver sikkert pragtfuld! Vi glæder os allerede til at høre om deres Oplevelser, naar de kommer hjem.

SØSPEJDERE

I Begyndelsen af Juli vil tyske Spejdere foretage en Tur i en Kajakgig fra

Hamburg til København; de har i den Anledning henvendt sig til Det Danske Spejderkorps med Anmodning om Hjælp med Raad og Daad: en saadan vil bedst kunne ydes af Søspejdertroppene i Svendborg, Stege og København. De fornødne Direktiver herfor vil — efter stedfunden Korrespondance mellem Divisionschefen og den tyske Leder af Tu-

ren — i den nærmeste Fremtid tilgaa Troppene.

København, i Máj 1926.

K. V. Høyer.

1. RANDERS TROP

har tilsendt os deres smukke Tropsblad. Det lader til at være en Trop med god Fart i.

Første Gang jeg traf ham var i Christiania. Jeg boede hos en Bagermester og fik en Dag den Besked, at jeg maatte forberede mig paa at faa fremmede.

Millionæren havde meldt sin Ankomst.

Uha, tænkte jeg, skal jeg nu belejres med en Millionær. Det er naturligvis en stor, mavessvær Herre med Guldur og Brillantmanchetknapper. Han er skaldet og siger hele Tiden „jeg“, naar han taler. — Og han taler meget.

Jeg dykkede ned paa Bunden af min Kuffert og fandt det bedste Slips frem, jeg ejede. Jeg smurte imod Sædvane Haaret ind i Pomade, børstede mine Tænder en Gang ekstra og gav Presset i Benklæderne et lille kærligt Strøg. — Fin maatte man jo være — saa meget Snob var der i mig. Det store Konsolspejl maatte gengive min Person forfra og bagfra, fra Siden og i forskellig Belysning for at kunne overbevise mig om, at jeg var ulastelig. — Og saa var jeg parat til Mødet.

Ding-dingeling—ling.

Husets Datter stormede ned ad Trapperne. Ovenover flyttedes ivrigt med nogle Stole, et Vindue smeldede i, jeg selv sprang lynsart hen foran Spejlet og snurrede rundt med et hidsigt Blik ind i Glasset. Jo, nu var alt i Orden.

Entré døren gik.

Datteren hilste højt og med Glæde i Stemmen, og nu talte Millionæren.

G—go—goddag.

Han stammede. — Var det muligt? Kunde det være Millionæren, som stammede? Jo, nu talte han igen.

MER END MILLIONÆR.

Vi—vil du ikke skil-skilte mig af med min Frak—Frakke?

Jeg rømmede mig lettet. Allerede det, at han stammede, gjorde ham ligesom mere menneskelig, mere almindelig.

Saa gik Døren op.

Jeg gik et Par Skridt frem, rettede i Hast paa Slipset, skelede ned til Skoene, men standsede forbavset. Der stod Manden, lille og vanskabt — og stammede.

Med et foregik en Forvandling inden i mig. Snobben kvaltes, og en renvasket Farissær traadte i dens Sted.

Aa — saa det var Millionæren. Et Blik i Spejlet viste mig Forskellen paa os to. Jeg var jo langt

Uvilkaarligt bukkede jeg mindre dybt end først beregnet, hilste Manden velkommen og bad ham sætte sig. Mit Blik søgte den tykke Vestelomme med Gulduret. Der var intet. Det arbejdede sig op over Manden til Dobbeltthagen. Heller ingen. Det standsede ved hans Tænder. Havde han maaske heller ingen Guld tand? — Nej, heller ingen Guld tand.

Ak, sikken en Millionær.

Naar jeg engang blev Millionær — naa ja, det kan være det samme.

„De kommer fra —?“ spurgte jeg.

„Fra Hönefos.“

„De bor maaske i Hönefos? Har Deres Villa der?“

„Villa? Jeg har ingen Villa. Jeg bor tilleje hos en Familie i Sandved.“

Jeg blev helt flov paa Mandens Veg-

ne. — Ingen Villa. — Ingen Guld tand. „Saa De bor i Sandved,“ skyndte jeg mig at sige, „saa vidt jeg husker, er det en Fjordby, det en vel ikke let at bile der — eller De holder maaske Motorbaad i Stedet?“

Nu lo han, lo mig lige op i Øjnene. Uforskammet Fyr.

Saa gik han lige hen til Pianoet og satte sig, og med sin forkrøblede Haand anslog han nogle Akkorder, vendte sig halvt om imod mig og smilte: „Nu skal jeg rette Fejltagelssen“ — og saa sang han et Par Vers af en lille norsk Sång, hvis Indhold jeg ikke længer husker, men dens Omkvæd var: „Jeg er mer' end Millionær.“

Der sad jeg. Og der sad Millionæren, som ingen Millionær var. En lille forkrøblet Mandsling med et Par store, smilende Barneøjne. Jo vist var han Millionær. Da jeg fik tænkt mig lidt om, gik det op for mig i hele sin Størhed. Et Menneske som han, blottet for Skønhed og Rigdom, for Helbred og Fremtid, for, alt, hvad vi andre finder saa ubetinget nødvendigt, om Livet skal være værd at leve, men et Menneske, som havde lært at glæde sig over alle de Tusinde smaa Goder, som drysses ud over alle vore Veje, om vi da ellers vil se dem, og den Glæde var endda saa stor og ægte, at han følte sig som mer end Millionær. Hos ham havde Misundelsen ingen Rod. Han kendte ikke til at gnave eller lade triste Tanker kue Modet, for han vidste, at kan vi end ikke alle være Konger, saa kan vi alle blive mer end Millionær — om vi da ellers vil.

Aage Jensen.

A_s Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15

og

Spejderdepotet, Studiestræde 30

er officielle Depoter for Det danske Spejderkorps.

LIDT OM SPORING

VED C. C. STENDER.

Der er flere Slags Sporing; men den Slags, vi skal drøfte denne Gang, er den, vi bruger paa Terrænlege o. lign. Du kender sikkert „Rævejagt“, hvor en Spejder forsynet med en Pose fuld af Papirstrimler faar Lov at løbe med 10 Minutters Forspring, han er „Ræven“; de øvrige Spejdere, som er Hundene, følger saa efter saa hurtigt som muligt, og det gælder om at fange Ræven inden den har brugt alle Strimlerne. Disse kastes een for hvert tiende Skridt. Den Slags Spring benytter vi jo ogsaa, naar vi under en Terrænleg skal vise de efterfølgende Spejdere Vej, og den kan varieres een for hvert tiende Skridt. Den Slags Spring benytter vi jo ogsaa, naar vi under en Terrænleg skal vise de efterfølgende Spejdere Vej, og den kan varieres een for hvert tiende Skridt. Den Slags Spring benytter vi jo ogsaa, naar vi under en Terrænleg skal vise de efterfølgende Spejdere Vej, og den kan varieres een for hvert tiende Skridt.

smaa Kryds ved de to Veje som ikke skal benyttes eller tegner en Pil som angiver Retningen og fortsætter til d. Her skal du ændre Retning paa tværs af

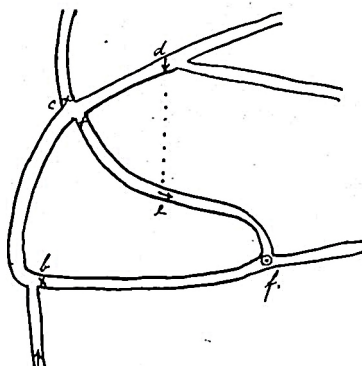

Fig. 2.

Vejen, derfor tegner du enten en Pil, som angiver Retningen eller lægger 3 Sten, som Fig. 1 (2) viser, det betyder „Gaa til højre,“ (3) betyder „Gaa til venstre“. Fra d til e laver du et „amerikansk“

Fig. 1.

Spor, d. v. s. med visse Mellemrum sætter du med Kridt et hvidt Mærke paa Træerne eller hæfter et Stykke Papir fast med en Tegnstift. Det følgende Mærke skal kunne ses fra det foregaaende. I de store amerikanske Skove bruger Skovhuggerne at lave saadanne „blaged trails“ ved med deres Økser at hugge en Flis Bark af Træerne i Brysthøjde, saa kan efterfølgende Huggere altid finde samme Vej. Skal man kunne finde samme Vej tilbage, maa man ogsaa mærke den modsatte Side af Træet. Men husk: Du maa aldrig, hverken med Kniv eller Økse beskadige Træernes Bark i de danske Skove. Ved e lægger du atter 3 Sten eller tegner en Pil, eventuelt kan du mærke et Træ paa den modsatte Side af Vejen som Fig. 1 (3) viser. Ved f sætter du endelig Tegnet for „Jeg er gaaet hjem“, hvilket vil sige tilbage til Startstedet, eller du tegner „Brevtegnet“ og lægger Brev med Underretning om, hvad de efterfølgende videre skal foretage sig.

Husk: Du skal aldrig sætte flere og større Tegn end absolut nødvendigt. Lad være med at strø om dig med Papirstrimler, Konfetti, Pile eller Farve, som saae du en Mark til.

Har du haft nogle morsomme Sporingsovelser, saa skriv til mig om dem, maa-ske vi saa kan faa dem i Bladet senere. Send Brevene til Redaktøren.

HUSK

Sommerens Præmieopgave

Side 17

SPEJDERNES MAGASINS

Mine første Ord i min første Artikel skal være, at der er alt for faa Dreng, der samler paa Frimærker.

Jeg tror nok jeg tør sige, at ca. 40 pCt. af Danmarks Dreng samler paa Frimærker, men lad mig med det samme sige, at kun Halvdelen af disse gør nok ved det. En Frimærkesamling er noget af det interessanteste, der er til, og det skal ikke være 40 pCt., ej heller 99 pCt., men 100 pCt. af jer Dreng, der skal have een.

Hvad godt er der da ved Frimærkesamling?

Hertil vil jeg svare, at Frimærkesamling, med dens cosmopolitiske Natur, yder en rig Lejlighed til at erhverve og vedligeholde Kendskab til hele Verdenen.

Den vækker og holder i Live Lysten til at lære mere om de forskellige Lande, deres Regeringsformer, Klimaer, Naturer, Bygningsmaader, store Mænd og Kvinder og hundredevis af andre Ting, alt rettende sig efter Billederne paa de forskellige Mærker.

Endvidere er det en af de bedste Maader, hvorpaa en Dreng kan spare Penge sammen, idet Mærkernes Værdi stiger efterhaanden, som Aarene gaar.

Endelig vil jeg anføre, at det er en udmærket Rekreation at tage fat paa Frimærkesamlingen, naar Skolen, Lektierne eller Arbejdet er endt.

Dreng, der har virkelig Interesse for Frimærker, vil altid være foran deres ikke-interesserede Kammerater, saasnart Samtalen kommer ud over det mere almindelige.

Jeg vil give et lille Eksempel paa, hvad denne, Verdens fineste Indendørs-Sport, kan lære enhver Dreng paa en interessant Maade.

— Efter at Knud og Børge var færdige med deres Lektier, begav de sig hen til Kaj og Poul. De holdt nemlig meget af disse to Kammerater, maaske var det fordi, at de alle 4 var lige stærkt interesserede i Frimærker.

De fandt Kaj og Poul i fuld Gang med Frimærkerne.

„Du samler paa alle Lande?“ indledte Knud:

„Jeg gjorde det indtil nogle af Landene begyndte at udgive Masser af Spekulationsmærker, som f. Eks. disse nye portugisiske Sæt. Først kom Branco-Mærkerne med 31 forskellige. Saa Marquis de Tombal, trykt i særlig Kulør for enhver af de portugisiske Kolonier med ialt 66 forskellige, — og der er mange andre Sæt.“

„Knud og jeg slaar op i Leksikonet paa alle de Personer, der har deres Billeder paa Mærkerne; saa vi ved baade hvor Branco og de Tombal blev født, og hvorfor de er berømte.“

Knud tilføjede: „Vi skriver de særlige Ting under ethvert Frimærke i vort Album.“

„Det er en god Idé,“ sagde Kaj. „Hvem har en Blyant? Jeg vil ogsaa prøve det.“

Børges Evne til at huske havde gjort ham helt berømt paa Skolen, saa han begyndte: „Camillo Castelle Branco blev født i 1825, studerede til Præst, men opgav dette og begyndte at skrive. Hans Værker omfattede ca. 260 Bind. Efter at være blevet blind begik han Selvmord i Aaret 1890.“

„Og nu Marquis'en.“

BRAVO! BRAVO!

I Anledning af Spejderbladets Aabning af Frimærkerubrikken, hvilken, gennem Annoncer, vil give Samlere og Handlere rig Lejlighed til at købe, sælge og bytte Mærker, bortgiver jeg:

50 forskellige Mærker

til enhver, der omgaaende sender mig Navn og Adresse.

O. Clausen. 1435 N. La Salle St.
Chicago. Ill., U. S. A.

FRIMÆRKE-SIDE

„Marquis de Tombal blev født i 1699 og var Ambassadør af London fra 1739 til 1745, hvorefter han blev forflyttet til Vienna.

Fra 1750 til 1777 var han Medlem af Regeringen.

Han ophævede Slaveriet og oprettede elementariske Skoler.

Marquis de Tombal faldt i Unaade efter Kong Joseph's Død, og nogle faa Maaneder senere, i Aaret 1781, døde han ogsaa.“

„Var der ikke et andet portugisisk Sæt?“

Det var Poul som spurgte. „Jeg syntes jeg har et eller to, der ikke svarer til disse sidste Beskrivelser.“

Børge var parat: „Du mener Camoens Sættet. 31 forskellige. De kom ud i November sidste Aar.“

Luiz Vaz de Camoens blev født i 1524 og var Portugals største Poet. I et af hans Digte beskrives Vasco de Gamas Rejse til Indien.

Han døde under den store Pest i Lisbon i Aaret 1550.“

Drengene lo alle ad Børges mekaniske Maade at fortælle paa, og Poul klappede ham paa Skulderen og udbrød: „Godt Stof, gamle Dreng.“

Børge fortsatte: „Ja! Jeg maatte slaa op i et Leksikon for at faa alt dette at vide. Fem af Sættet viser Camoens paa Dødslejet, og der er andre 5 med Billeder af hans Grav.“

Et Mærke med Billedet af hans Mindesmærke har den højeste Værdi af Sættet. Knud og jeg har dem allesammen.“

„Jeg har altid holdt meget af Jubilæumsmærker o. lign.“ sagde Knud, „men flere og flere Lande begynder at udgive saadanne Mærker, der undertiden kun gælder i faa Dage, ja endog i en Del af en Dag, og Resten bliver saa solgte til højere Priser, idet man ved, at Markedet paa et Frimærke aldrig dør, naar det først er opført i Katalogen. Englands Udgivelse af Mærker plejer at være fri for Spekulation, men endog her er der et Par enkelte Undtagelser.“

F. Eks.: — I maa have bemærket det — St. Kitts Nevis Mærkerne — som blev udgivet for at skaffe Penge til en offentlig Park og Cricket Plads.

Englænderne holder ligesaa meget af Cricket, som vi af Fodbold.

De blev udgivet i 1923 og Priserne

var fra ca. 16 Øre for ½ penni'en til ca. 50 Kr. for 1 £.

Næste Aar gik de op til ca. 80 Øre for den laveste Værdi og ca. 56 Kr. for den højeste, og i 1926 Katalogen er de steget mere end nogle andre.

10 sh. er nu opført til 35 \$, altsaa

ca. 140 Kr. og 1 £ til 45 \$, altsaa ca. 180 Kr."

— Jeg vil nu forlade disse fire Samlere, der paa denne interessante Maade faar Kendskab til en Del, som de maa-ske ellers aldrig vilde faa, men i næste Nr. vil jeg have noget nyt interessant at fortælle.

O. C.

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nimbus

Enhver Spejderfører

bor kore

NIMBUS

KORT TIL VERDENS ENDE

SCHÖNNING & ARVES
CYKLEDÆK
OG SLÅNGER

KNAGENDE
STÆRKE

FRA
ROSKILDE TIL ROM
PAA
BJØRNELÆDER

Er det sandt, at Bjørnelæder
Sælgerholder 3 Gange saa lange
som andret — Ja! Sjældent er
et saa overbevisende praktisk
Dels blevet fort, som da Jour-
nalist Strange Arnfast sidste
Efteraar vandrede paa et en-
sigt paa Bjørnelæder i Norge
til Rom, fra London — over
København, München, Innsbruck,
Venedig og Florens — og tilbage
fra Rom over Genoa, Mentona
til Nice.

Paa denne Tur, der varede 3
Maaned, blev hans Pas pas-
teget af Byernes Myndigheder
lige fra Politistationerne
til Rom i Roskilde til Premier-
minister Mussolini i Rom. I rest
paa Tilbageturen til London.

viste der sig et lille Hul midt
under den ene Fod — Høllen-
saalene var stadig ganske
ubeskadigede.

Dette vil sige følgende: Saa-
lerne havde båret 120 kg. —
Skridtallene viste, at Arnfast
havde gaaet 3.356.173 Skridt —
altsaa havde Sælgeren kunnet
kunne tæne en Tredele af
denne tur. Dette var saa et stige
et Færdig J. Harkn.

Reel videnskabeligt er det
saaledes blevet fastsat, at Sæl-
peren stalten, der efter en
Prøve med en særlig Konstru-
eret „Slidprøve-Maskine“ har
attesteret, at et Par Bjørnelæ-
der-Sælger tåler tre Gange
saa meget som de almindelige.

Als Overledelse, Jørgen Wæver, Roskilde.

Spejder
Maga-

Landemærket 3

Munderings
sinet.

Landemærket 3

Til Budapest — Til Antwerpen

Til Sommerlejren

Til Tropsturen

Til Week-endlejren

købes Udstyret i

det største Spejderdepot i Danmark

Spejder-Munderings-Magasinet A/s

Landemærket 3. København K. Tlf. 10 909

Lembekes Friluftslivsteg

Norregade 15 • Tlf. Byen 4000

Lembekes Friluftslivsteg

Norregade 15 • Tlf. Byen 4000

Bidrag

til

Københavnredningens Teltlejr

Lembekes Friluftslivsteg

Norregade 15 • Tlf. Byen 4000

modtages endnu

Lembekes Friluftslivsteg

Norregade 15 • Tlf. Byen 4000

Redaktionen

Lembekes Friluftslivsteg

Norregade 15 • Tlf. Byen 4000

Nærum Kostskole